

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**VNÍMÁNÍ ARMÁDY ČESKÉ REPUBLIKY
OBČANY VE VZTAHU K BEZPEČNOSTNÍM
HROZBÁM 21. STOLETÍ**

Autor práce: Jakub Sandany, DiS.

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Vedoucí práce: Ing. Bc. Vladimír Kepřt, Ph.D.

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2025

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z. ú.
Žižkova tř. 1632/5b, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Jakub Sandany, DiS.

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Vnímání Armády České republiky občany ve vztahu k bezpečnostním hrozbám 21. století

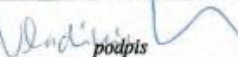
Název bakalářské práce v anglickém jazyce: Citizens' Perception of the Czech Army in Relation to 21st Century Security Threats

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

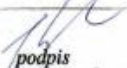
Vedoucí bakalářské práce: Ing. Bc. Vladimír Kepřt, Ph.D.

Datum zadání bakalářské práce (měsíc, rok): Listopad 2024

Cíl bakalářské práce: Hlavním cílem bakalářské práce je zjistit, jak veřejnost vnímá Armádu České republiky a její celkovou připravenost čelit aktuálním bezpečnostním hrozbám. Vedlejším cílem je posoudit, zda občané ČR disponují dostatečnými informacemi o reálném stavu připravenosti armády pro zvládnutí hrozeb 21. století,

Student: Jakub Sandany, DiS.	6.12.2024 datum	 podpis
Vedoucí práce: Ing. Bc. Vladimír Kepřt, Ph.D.	10.12.2024 datum	 podpis

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	11.1.2025 datum	 podpis
Prorektor pro studium a vnitřní záležitosti: doc. PhDr. Miroslav Sapík, Ph.D.	14.1.2025 datum	 podpis
Rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	20.1.2025 datum	 podpis



Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucího a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Ing. Bc. Vladimíru Keprtovi, Ph.D. za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

SANDANY, J. *Vnímání Armády České republiky občany ve vztahu k bezpečnostním hrozbám 21. století*: České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2025. 72 s. Vedoucí bakalářské práce: Ing. Bc. Vladimír Kepř, Ph.D.

Klíčová slova: Armáda České republiky, veřejné mínění, koncepce výstavby, bezpečnostní hrozby, modernizace AČR

Tato bakalářská práce se zabývá vnímáním Armády České republiky (AČR) veřejností a hodnocením plánované koncepce výstavby do roku 2035 v souvislosti s očekávanými bezpečnostními hrozbami. Cílem práce je zjistit, jak občané hodnotí modernizaci a rozvoj AČR, do jaké míry jsou informováni o plánovaných změnách a jaké faktory ovlivňují jejich postoj k armádě.

Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. Teoretická část shrnuje dostupné informace o struktuře, fungování a modernizaci AČR, analyzuje současné bezpečnostní hrozby a představuje klíčové prvky koncepce výstavby Armády ČR do roku 2035.

Praktická část se zaměřuje na výzkum veřejného mínění, který byl proveden kvantitativní metodou prostřednictvím dotazníkového šetření. To probíhalo v období od 3. 3. do 10. 3. 2025 a zúčastnilo se ho 150 respondentů.

Výsledky výzkumu ukazují, že většina občanů vnímá Armádu ČR pozitivně, ale současně existuje nízká úroveň informovanosti o plánované koncepci výstavby. Respondenti se domnívají, že modernizace techniky a navýšení počtu personálu jsou klíčové aspekty rozvoje AČR. Výzkum zároveň odhalil, že veřejnost má různé názory na adekvátnost plánované koncepce vůči budoucím bezpečnostním hrozbám.

Tato práce poskytuje komplexní pohled na vnímání AČR veřejností a může sloužit jako zdroj informací pro odbornou i širší veřejnost o postojích občanů k obraně a bezpečnostní politice státu.

ABSTRACT

SANDANY, J. *Citizens' Perception of the Czech Army in Relation to 21st Century Security Threats*: České Budějovice: College of European and Regional Studies, 2025. 72 p. Bachelor thesis supervisor Ing. Bc. Vladimír Kepř, Ph.D.

Key words: Czech Armed Forces, public opinion, development concept, security threats, modernization of the Czech Armed Forces.

This bachelor's thesis examines the public perception of the Czech Armed Forces and the evaluation of the planned development concept up to 2035 in relation to expected security threats. The aim of the thesis is to determine how citizens assess the modernization and development of the Czech Armed Forces, to what extent they are informed about the planned changes, and what factors influence their attitude toward the military.

The thesis is divided into theoretical and practical parts. The theoretical part summarizes available information on the structure, functioning, and modernization of the Czech Armed Forces, analyzes current security threats, and presents the key elements of the development concept of the Czech Armed Forces up to 2035.

The practical part focuses on public opinion research conducted using a quantitative method through a questionnaire survey. The survey took place from March 3 to March 10, 2025, and included 150 respondents.

The research results indicate that most citizens perceive the Czech Armed Forces positively; however, there is a low level of public awareness regarding the planned development concept. Respondents believe that the modernization of equipment and an increase in personnel are key aspects of the Czech Armed Forces' development. At the same time, the research revealed that the public has differing opinions on whether the planned concept adequately addresses future security threats.

This thesis provides a comprehensive insight into the public perception of the Czech Armed Forces and can serve as a source of information for both experts and the general public regarding citizens' attitudes toward defense and national security policy.

Obsah

Úvod.....	9
1 Cíl a metodika bakalářské práce	10
2 Historie Československé armády	11
2.1 Vznik Československé armády 1918-1920.....	11
2.2 Předválečná armáda do roku 1938	11
2.3 Českoslovenští vojáci ve válečném období.....	13
2.4 Československá armáda v letech 1945-1970	14
2.5 Československá armáda v letech 1990-1992	16
3 Armáda České republiky	17
3.1 Vznik a historie Armády České republiky	17
3.2 AČR a její postavení v rámci bezpečnostních struktur ČR.....	17
3.3 Právní ukotvení	18
3.4 Úkoly AČR	19
4 Hodnocení současného stavu AČR	21
4.1 Silné stránky.....	21
4.2 Slabé stránky	22
4.3 Příležitosti	23
4.4 Hrozby.....	25
5 Budoucnost a perspektiva AČR	27
5.1 Hrozby 21. století.....	27
5.2 Požadovaný stav Armády České republiky do roku 2035	28
5.3 Strategie dosažení požadovaného stavu	29
6 Příprava občanů k obraně státu	30
6.1 Tři pilíře obrany ČR: stát, ozbrojené síly, občan	30
6.2 Analýza současného stavu přípravy občanů k obraně státu	32
6.3 Cíle koncepce přípravy	33
6.4 Koncepce-cílový stav	34

7	Metodika praktické části	36
7.1	Stanovení hypotéz	36
7.2	Výsledky dotazníkového šetření	37
7.3	Shrnutí vyhodnocených hypotéz	61
	Závěr	63
	Seznam použitých zdrojů	66
	Seznam příloh.....	69
	Přílohy	70

Úvod

AČR představuje klíčový prvek národní bezpečnosti a obrany, je vybavená moderní technologií a kvalifikovanými profesionály. Její úkoly zahrnují ochranu území, občanů a zájmů státu, boj proti terorismu, pomoc při živelních katastrofách a plnění mezinárodních závazků. Tvoří součást integrovaného systému zabezpečení a spolupracuje s dalšími bezpečnostními složkami.

Autor této práce se rozhodl prozkoumat názory občanů České republiky na českou armádu v kontextu hrozeb 21. století. Téma je zvoleno z důvodu jeho aktuálnosti a osobního zájmu autora o vojenskou problematiku.

Hlavním cílem bakalářské práce je zjistit, jak veřejnost vnímá Armádu České republiky a její celkovou připravenost čelit aktuálním bezpečnostním hrozbám. Vedlejším cílem je posoudit, zda občané ČR disponují dostatečnými informacemi o reálném stavu připravenosti armády pro zvládání hrozeb 21. století. K tomu autor využije analýzy statistických dat, aby mohl formulovat závěry a odpovědi na své otázky.

Struktura teoretické části je rozdělena do pěti kapitol. První kapitola představí cíle a metodiku bakalářské práce. Druhá kapitola se věnuje historii Československé armády, od jejích počátků až po rozpad v roce 1992. Třetí kapitola popisuje samostatnou armádu České republiky, její postavení v bezpečnostních strukturách a právní rámec. Čtvrtá kapitola analyzuje současný stav Armády České republiky, zhodnocuje její silné a slabé stránky, příležitosti a hrozby. Pátá kapitola se zabývá budoucností a perspektivou AČR, požadovaným stavem do roku 2035 a předpokládanými hrozbami 21. století. Poslední kapitola se zaměřuje na přípravu občanů k obraně státu, definuje tři pilíře obrany ČR a analyzuje současný stav přípravy a cíle koncepce přípravy.

Praktická část obsahuje metodickou část, stanovení hypotéz a vyhodnocení dotazníkového šetření, kde se autor věnoval odpovědím na stanovené cíle a hypotézy, pomocí vytvořených průzkumných otázek. Autor v této části vyhodnocuje postupně všechny otázky pomocí odpovědí od respondentů, a grafů, které autor komentuje. Vyhodnocuje, zda se hypotézy potvrdily či vyvrátily.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Hlavním cílem bakalářské práce je zjistit, jak česká veřejnost vnímá Armádu České republiky a jak hodnotí plánovanou Koncepti výstavby AČR do roku 2035 v souvislosti s očekávanými bezpečnostními hrozbami. Vedlejším cílem je posoudit informovanost veřejnosti o plánované koncepci výstavby AČR, tedy zjistit, do jaké míry jsou občané s touto koncepcí obeznámeni a jaké informace považují za klíčové pro bezpečnostní situaci v zemi.

Bakalářská práce kombinuje teoretickou a praktickou část. V teoretické části jsou zpracovány dostupné odborné zdroje týkající se historie, úkolů a fungování Armády ČR, její modernizace a dále předpokládaných bezpečnostních hrozeb, kterým může Česká republika v následujících letech čelit. V této části je rozebrána schválená Koncepte výstavby AČR do roku 2035, její hlavní pilíře a SWOT analýza.

Praktická část se zaměřuje na výzkum veřejného mínění formou kvantitativního dotazníkového šetření. Dotazník byl sestaven tak, aby odpovědi respondentů poskytly relevantní data k ověření stanovených hypotéz. Šetření probíhalo v období od 3. 3. do 10. 3. 2025, přičemž dotazník vyplnilo 150 respondentů. Formulace otázek byla zaměřena tak, aby byly naplněny cíle práce a potvrzeny či vyvráceny stanovené hypotézy. Dotazy směřovaly na postoje veřejnosti k AČR, důvěru respondentů v její schopnosti zajistit bezpečnost státu, na informovanost účastníků výzkumu o plánované Koncepti výstavby AČR a jejich názory na klíčové aspekty Koncepce.

Výsledky výzkumu byly následně statisticky zpracovány a analyzovány, což následně umožnilo vyhodnocení autorem stanovených hypotéz a naplnění cílů práce.

2 Historie Československé armády

2.1 Vznik Československé armády 1918-1920

Po rozpadu Rakouska-Uherska a vzniku Československa v říjnu 1918, se začala formovat nová Československá armáda. Vrchním velitelem byl 30. října 1918 jmenován bývalý polní podmaršálek rakousko-uherské armády Jan Diviš na základě pověření Národního výboru československého. Původní úvahy o nahrazení armády milicí byly zavrženy a nová československá vláda převzala základní rakousko-uherské branné zákony. První dobrovolnické organizace vznikly převážně z bývalých českých vojáků rakousko-uherské armády. Postupně se k nim přidaly jednotky československých legií v Itálii a ve Francii, podřízené však byly velitelům těchto zemí. Kvůli nedostatku odborníků byla dne 20. ledna 1919 uzavřena smlouva, stanovující, že náčelník francouzské vojenské mise zároveň působí jako náčelník hlavního štábu Československé armády.¹ Proces vytváření československé armády byl ovlivněn boji, kterým českoslovenští vojáci čelili. V listopadu a prosinci roku 1918 probíhaly boje s německými separatisty, kteří usilovali o připojení českého pohraničí k Německu. Československé armádě se nakonec podařilo zajistit veškeré území patřící ke Koruně české. Taktéž měla za úkol stabilizovat situaci na Těšínsku, což vyústilo v Sedmidenní válku v lednu 1919.² Nejkomplikovanější situace nastala na Slovensku a Podkarpatské Rusi, kde Maďaři odmítali ustoupit od svých územních nároků. Obsazení jižního Slovenska československou armádou bylo úspěšné na začátku roku 1919, avšak po vzniku Maďarské republiky rad došlo ke změně. Dobře vyzbrojená maďarská armáda obsadila část Slovenska, ale situaci změnilo posílení pod vedením Josefa Šnejdárka, který v bitvě o Zvolen obrátil vývoj událostí a opět zajistil oblasti ovládnuté Maďary.³

2.2 Předválečná armáda do roku 1938

V roce 1922 proběhla další reorganizace Československé armády, během níž vzniklo celkem 12 pěších divizí, 2 horské brigády a 3 jezdecké brigády, což odpovídalo celkovému počtu 150 000 mužů. V situaci míru mohl tento efektivní stav být v případě

¹ Generální štáb 1919–2019 | Armáda ČR. *acr.army.cz* [online]. [cit. 2024-02-20].

² STRAKA, Karel a KYKAL, Tomáš. *Československá armáda v letech budování a stabilizace 1918-1932. Historie československé armády*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2013. ISBN 978-80-7278-604-6. strana 30–33

³ STRAKA, Karel a KYKAL, Tomáš. *Československá armáda v letech budování a stabilizace 1918-1932. Historie československé armády*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2013. ISBN 978-80-7278-604-6. strana 42-57

hrozby navýšen o brance, kteří podléhali povinné vojenské službě. Ta původně trvala 24 měsíců, avšak od roku 1924 byla zkrácena na 18 měsíců. Československá armáda kladla také značný důraz na výzbroj, která byla složena z různých typů zbraní s nejednotnou municí. Na začátku 20. let došlo k uzavření spojeneckých smluv s Francií proti Německu a s Jugoslávií a Rumunskem proti Maďarsku, což bylo známo jako Malá dohoda. Od poloviny 20. let došlo k výrazné změně ve vedení československé armády, kdy českoslovenští generálové převzali nejvyšší pozice a vliv francouzské vojenské mise poklesl. Generál Jan Syrový se stal prvním československým náčelníkem hlavního štábu.⁴ V průběhu počátku 30. let došlo k výrazné změně bezpečnostní situace v Československu. S nástupem Adolfa Hitlera k moci v Německu se začaly objevovat jeho expanzní plány, na které nebylo možné nahlížet bez obav. Československá armáda byla nucena rychle reagovat na tuto novou situaci a přijmout zásadní opatření, i přes to, že světová ekonomika byla v té době v hluboké krizi. Nejvyšší rada obrany státu se v roce 1934 rozhodla urychlit modernizaci armády a posílit výzbroj. Jmenování generála Ludvíka Krejčího do čela armády přineslo další změny. Došlo k reorganizaci a modernizaci armády, obnově dvouleté základní vojenské služby a zahájení stavby pohraničního opevnění. Vojenské výdaje na obranu státu neustále narůstaly, přičemž tato opatření přinesla nové pracovní příležitosti pro občany Československa. V roce 1935 byla zahájena výstavba stálého opevnění, které mělo v případě konfliktu snížit počty nepřítele.⁵ Československo uzavřelo se Sovětským svazem spojeneckou smlouvu o vzájemné pomoci v případě německého útoku.⁶ Reorganizace československé armády byla dokončena v roce 1938 a v době míru měla sílu 200 000 mužů.⁷ Mobilizační plán z roku 1936 předpokládal, že v případě vyhlášení mobilizace by bylo povoláno 972 747 mužů.⁸ Od roku 1936 do roku 1939 se českoslovenští vojáci zapojili do interbrigády během španělské občanské války, kdy podporovali republikány. V květnu 1938 byla kvůli zhoršující se situaci vyhlášena částečná mobilizace, a 23. září 1938, v důsledku

⁴ Generální štáb 1919–2019 | Armáda ČR. *acr.army.cz* [online]. [cit. 2024-02-20].

⁵ FETKA, Josef, ŠRÁMEK, Pavel (ed.). *Československá válečná armáda 1918-1939*. Druhé vydání. Praha: Mladá fronta, 2019. ISBN 978-80-204-5565-9.

⁶ PACNER, Karel. *Osudové okamžiky Československa*. 3., dopl. a přeprac. vyd. Praha: Brána, 2012. ISBN 978-80-7243-597-5. strana 139-146

⁷ PACNER, Karel. *Osudové okamžiky Československa*. 3., dopl. a přeprac. vyd. Praha: Brána, 2012. ISBN 978-80-7243-597-5. strana 194

⁸ BOSL, Karl. *Die Erste Tschechoslowakische Republik als multinationaler Parteienstaat: Vorträge der Tagungen des Collegium Carolinum in Bad Wiessee vom 24. bis 27. November 1977 und vom 20. bis 23. April 1978*. Bad Wiesseer Tagungen des Collegium Carolinum. München: R. Oldenbourg, 1979. ISBN 3-486-49181-4. strana 520

mnichovské krize, následovala celková mobilizace.⁹ V té době disponovala československá armáda 42 divizemi, což představovalo zhruba 1,5 milionu mužů. V přepočtu na počet obyvatel bylo Československo nejlépe vyzbrojeným státem na světě.¹⁰ Britský vojenský atašé v Praze odhadl, že československá armáda by se v případě války s německým Wehrmachtem dokázala bránit asi čtvrt roku, avšak s podporou Francie, Sovětského svazu a případně Spojeného království by dokázala odolávat neomezeně dlouho.¹¹ Přesto ke konfliktu nedošlo, protože Československo nakonec přijalo podmínky Mnichovské dohody. Následně docházelo k postupnému předávání pohraničních oblastí Československa Německu, Polsku a Maďarsku. K další reorganizaci už nedošlo.¹² Jelikož 15. března 1939 byla Praha wehrmachtem a poté vznikl protektorát Čechy a Morava.¹³

2.3 Českoslovenští vojáci ve válečném období

V březnu 1939 vznikly odlišné podmínky pro vojáky z Čech a Moravy oproti těm ze Slovenska. V českých zemích byla armáda rozpuštěna a vytvořilo se pouze malé vládní vojsko, zatímco na Slovensku byla zformována Slovenská armáda, která se aktivně účastnila invaze do Polska, Operace Barbarossa a následných střetů s SSSR. Velká skupina vojáků z českých zemí a několik slovenských vojáků opustilo v prvních letech po rozpadu republiky své domovy a odešli do zahraničí, kde se zúčastnili bojů na straně spojenců. Účastnili se bojů proti Němcům v Polsku a ve Francii. V roce 1940 byly utvořeny zahraniční jednotky v Palestině, včetně vzniku Československého pěšího praporu, který se významně zúčastnil bojů o Tobruk a postupně se rozrostl na Československou samostatnou obrněnou brigádu. V letecké bitvě o Británii se české letky v RAF výrazně vyznamenaly. V Sovětském svazu vznikl v roce 1942 1. československý samostatný polní prapor, který po bitvě u Sokolova, bitvě o Kyjev a účasti v žytomyrsko-berdyčevské a kosuň-ševčenkovské operaci vzrostl na 1. československý armádní sbor. Dále vznikl 1. československý stíhací letecký pluk, který se postupem času rozrostl na

⁹ KLUČINA, Petr. *Vojenské dějiny Československa*. Ilustroval Pavel MAJOR. Praha: Naše vojsko, 1989. ISBN 80-206-0056-6. strana 511.

¹⁰ PACNER, Karel. *Osudové okamžiky Československa*. 3., dopl. a přeprac. vyd. Praha: Brána, 2012. ISBN 978-80-7243-597-5. strana 194.

¹¹ PACNER, Karel. *Osudové okamžiky Československa*. 3., dopl. a přeprac. vyd. Praha: Brána, 2012. ISBN 978-80-7243-597-5. strana 151-155.

¹² KLIMENT, Charles K. a NAKLÁDAL, Břetislav. *Slovenská armáda 1939-1945*. V Praze: Levné knihy KMa, 2006. ISBN 80-7309-395-2. strana 16.

¹³ HOMOLA, Zdeněk. *Generál Bedřich Homola: vrchní velitel Obrany národa: zakázaný hrdina*. Praha: ZHOLA, 2020. ISBN 978-80-270-8846-1.

divizi. Tyto východní jednotky vstoupily v závěru roku 1944 v Karpatsko-dukelské a na začátku roku 1945 v Ostravsko-opavské operaci na území Československa již jako silná a dobře vyzbrojená armáda. Během války bylo mnoho československých vojáků aktivně zapojeno do domácího protinacistického odboje nebo působilo v partyzánském hnutí jak na území Čech a Moravy, tak ve Slovenském národním povstání. V roce 1945 se vojáci výrazně angažovali v květnovém povstání, což se stalo jedním z klíčových faktorů vedoucích k rozkladu fronty a rychlému osvobození českých zemí v samostatném závěru války.¹⁴

2.4 Československá armáda v letech 1945-1970

Dne 25. května roku 1945 byla schválena Prozatímní organizace československé branné moci, což přineslo reorganizaci československé armády. Vojáci, kteří se účastnili bojů proti nacismu na různých frontách druhé světové války, se začali postupně vracet do země. Území Československa bylo rozděleno do čtyř oblastí, kde postupně vzniklo 16 pěších divizí, doplněných tankovým sborem a dělostřeleckou divizí. Původní optimismus v plánech rekonstrukce armády byl vystřídán tvrdou realitou v podobě rozvrácené poválečné ekonomiky a nedostatku lidských a materiálních zdrojů.¹⁵

Po válce byla československá armáda pověřena odsunem Němců a Maďarů a zároveň se zapojila do obnovy národního hospodářství. Armáda se také, spolu s jednotkami Sboru národní bezpečnosti, účastnila bojů proti banderovcům. V roce 1947 došlo k reorganizaci armády, při které byly sníženy stavy a některé jednotky zanikly.

Po komunistickém převratu v únoru 1948 došlo k výrazným změnám v československé armádě. Více než polovina důstojníků byla nucena opustit armádu a začalo docházet k perzekucím vojáků. V rámci politických procesů byli souzeni především vojáci, kteří bojovali za druhé světové války na západní frontě, ale paradoxně došlo i ke stíhání některých vojáků, kteří sloužili na východní frontě.¹⁶

Nová etapa organizační struktury Československé armády nastoupila koncem roku 1950 po vzoru Sovětské armády. Reorganizace měla proběhnout ve třech etapách, ale vzhledem k probíhající válce v Koreji a riziku vzniku 3. světové války proběhla

¹⁴ ROUŠAR, Jaroslav. *Česká republika a její profesionální armáda*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2006. ISBN 80-7278-312-2. strana 30-31

¹⁵ ROUŠAR, Jaroslav. *Česká republika a její profesionální armáda*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2006. ISBN 80-7278-312-2. strana 30

¹⁶ ROUŠAR, Jaroslav. *Česká republika a její profesionální armáda*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2006. ISBN 80-7278-312-2. strana 31

většina změn v roce 1950. Tyto změny měly dopad i na hospodářství v Československu. Díky plánu maximální zbrojní výroby dostávala armáda velké množství bojové techniky, vyráběné na základě sovětských licencí, což se negativně podepsalo na životní úrovni obyvatel, ale vzhledem k rozsáhlému válečnému konfliktu byla tato modernizace nezbytná. Reorganizovaná armáda měla v tomto roce 170 000 vojáků. To ale bylo podle velení málo, a proto se plánovalo navýšení kvůli stupňujícímu se mezinárodnímu napětí. V roce 1953 čítala armáda 297 500 osob, čímž bylo dosaženo nejvyšší úrovně tabulek mírových počtů v celé existenci československé armády. Po skončení korejské války se riziko válečného konfliktu snížilo, a proto nastal proces postupného omezování zbrojení a snižování stavů.¹⁷

V roce 1954 se armáda přejmenovala na: Československá lidová armáda (dále jen ČSLA) dalším výrazným milníkem pak byl vstup Československa do Varšavské smlouvy, to bylo 15. května 1955. Touto smlouvou byla smluvně zakotvena vzájemná vojenská spolupráce s armádou Sovětského svazu, která ale již probíhala od počátku 50. let.

V polovině 50. let se změnil způsob boje z konvenčního vedení na vedení boje za pomoci jaderných zbraní. V roce 1954 bylo poprvé provedeno cvičení v „protiatomové obraně“ vojsk, v letech 1954 a 1955 byly vydány upravené polní řády a od roku 1956 se přistoupilo k výcviku vedení bojové činnosti výhradně za použití jaderných prostředků. Za těchto okolností bylo nutné provést reorganizaci základních vševojskových svazků ČSLA.

Šedesátá léta byla poznamenána z hlediska vztahů dvou bloků – Západu a Východu – obrovským zbrojením a vylepšováním jaderných zbraní. Rozvoj ČSLA v první polovině 60. let je spojen se zaváděním raket, což ovlivňovalo její organizaci. Postupný nárůst počtů vojáků a techniky si vyžadoval nutnost řešit jejich ochranu. Zároveň však bylo v této době čím dál víc zřejmé, že kromě vedení konfliktu pomocí jaderných zbraní, má i klasická výzbroj své důležité místo, a proto se znovu cvičí vedení boje i bez použití jaderných zbraní. Mírové počty ČSLA byly k 1. září 1963 celkem 239 583 osob. V polovině 60. let se projevovala snaha velení Sovětské armády rozmístit v Československu svoje vojska, která by vyplnila mezeru mezi skupinami sovětských armád. Ke zlepšení obranyschopnosti je k 1. lednu roku 1968 představena pohraniční a vnitřní stráž ministerstva vnitra. Svého cíle dosáhlo velení Varšavské smlouvy v roce 1968, kdy kvůli krizovému vývoji v ČSSR a následnému vojenskému zásahu zeměmi

¹⁷ KUBÁNEK, Vladimír. *Historie ČSLA: (organizace, druhy vojsk, výcvikový rok aj.)*. Knihovnicka.cz. Brno: Tribun EU, 2016. ISBN 978-80-263-1091-4. strana 26-27

Varšavské smlouvy proti Československu byla na území Československa rozmístěna skupina vojsk v počtu 75000 vojáků. Z rozmístění vojsk vyplynula pro ČSLA rozsáhlá reorganizace, spojená se snižováním početních stavů armády. Poté probíhala různá přezbrojení a reorganizace, či úplné zrušení některých velitelství. V únoru 1970 bylo vytvořeno přes 70000 prověřkových komisí, které prověřovaly členy KSČ. Poté bylo 14. dubna roku 1970 rozhodnuto nevydat legitimaci více než 300 000 členům, to znamenalo vyloučení a zbavení funkcí v rámci jejich pracovního zařazení, případně byli i propuštěni ze zaměstnání. Toto rozhodnutí postihlo i mnoho příslušníků ČSLA, z politických důvodů byla odvolána čtvrtina generálů a důstojníků.¹⁸

2.5 Československá armáda v letech 1990-1992

Po roce 1989 bylo zřejmé, že v oblasti obrany a bezpečnosti státu bylo nezbytné vypořádat se s důsledky studené války.¹⁹ Po pádu režimu v listopadu roku 1989 nastaly v Československé lidové armádě významné změny. Jedním z prvních kroků bylo přejmenování na Československou armádu, což bylo provedeno v souladu se zákonem č.74/1990 Sb. ze dne 14. března 1990. Došlo k postupnému zkracování vojenské služby a přijetí zákona o civilní službě. Počet profesionálních příslušníků armády klesl. V červnu 1991 byla rozpuštěna Varšavská smlouva. V souladu se Smlouvou o konvenčních ozbrojených silách v Evropě byly stanoveny maximální limity a počet příslušníků armády a výzbroje, což vedlo k jejich postupnému snižování.²⁰

V letech 1990-1991 se českoslovenští vojáci zapojily do Války v Zálivu. Na přelomu let 1991 a 1992 došlo k nové reorganizaci armády, reagující na měnící se bezpečnostní situaci v Evropě. K 31. prosinci 1992 došlo k zániku Československa, které bylo rozděleno na Českou republiku a Slovenskou republiku. V této souvislosti proběhlo i rozdělení Československé armády na Armádu České republiky a Armádu Slovenské republiky.²¹

¹⁸ KUBÁNEK, Vladimír. *Historie ČSLA: (organizace, druhy vojsk, výcvikový rok aj.)*. Knihovnicka.cz. Brno: Tribun EU, 2016. ISBN 978-80-263-1091-4. strana 27-29

¹⁹ Armáda České republiky: *symbol demokracie a státní suverenity: 1993-2012*. 2., dopl. vyd. Praha: Ministerstvo obrany ČR, odbor komunikace a propagace (OKP MO), 2013. ISBN 978-80-7278-614-5.

²⁰ ROUŠAR, Jaroslav. *Česká republika a její profesionální armáda*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2006. ISBN 80-7278-312-2. strana 32

²¹ ROUŠAR, Jaroslav. *Česká republika a její profesionální armáda*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2006. ISBN 80-7278-312-2. strana 33

3 ARMÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

3.1 Vznik a historie Armády České republiky

Předchůdcem Armády České republiky byla před rokem 1954 Československá armáda. V období od roku 1954 do 1990 nesla název Československá lidová armáda, a v letech 1990-1993 byl opět obnoven název Československá armáda. K 1.lednu 1993 došlo k rozdělení Československé armády na dvě samostatné armády, a to Armádu České republiky a Armádu Slovenské republiky. Od 1. ledna 2005 se Armáda České republiky stala plně profesionální armádou.²²

3.2 AČR a její postavení v rámci bezpečnostních struktur ČR

Armáda České republiky, jako jedna ze složek ozbrojených sil je nedílnou, součástí bezpečnostního systému ČR. Bezpečnostní systém představuje právně zakotvený, hierarchický, vzájemně provázaný systém práv a povinností orgánů státní správy, samosprávy, soukromých subjektů a občanů, vedoucí k zajištění bezpečnosti všech jeho součástí, a to bez ohledu na druhy hrozeb a jejich rozsah. Na vrcholu systému stojí prezident republiky, parlament a vláda. Dalšími složkami bezpečnostního systému jsou ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory, záchranné sbory a havarijní služby.

Armáda České republiky kromě obrany České republiky a zajištění její ochrany před vnějšími hrozbami může také sehrávat klíčovou roli při posilování základních složek integrovaného záchranného systému (IZS) při řešení mimořádných událostí. I když je součástí IZS, má zásadní a nenahraditelnou úlohu při významných krizových situacích a mimořádných událostech.

Armáda se aktivně angažuje v záchranných pracích, nasazuje své síly včetně specializovaných odborníků, jako jsou chemici, a využívá techniku – například vrtulníky. Kromě toho má za úkol logistické zabezpečení a zajišťování veřejného pořádku a ochranu objektů.

V rámci nového posouzení využití sil a prostředků Armády České republiky v souladu s úkoly stanovenými aliancí došlo k přehodnocení role armády ve prospěch ochrany obyvatelstva. Armáda zůstává důležitou součástí ostatních složek Integrovaného

²² ROUŠAR, Jaroslav. *Česká republika a její profesionální armáda*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2006. ISBN 80-7278-312-2. strana 40

záchranného systému a nadále poskytuje pomoc obyvatelstvu. Všechny tyto aktivity jsou zahrnuty v operačních plánech IZS ČR.²³

Využití specializovaných jednotek armády závisí na konkrétní situaci. Mezi specializované jednotky patří především protichemické jednotky, ženíjní jednotky s odpovídající technikou a jednotky disponující leteckými prostředky. V případě rozsáhlých přírodních katastrof, zejména povodní, jsou jednotky armády také nasazovány k poskytnutí živé síly, například při plnění a umístování pytlů s pískem do hrází.²⁴

3.3 Právní ukotvení

Postavení a úkoly Armády České republiky v bezpečnostním systému ČR jsou upraveny Ústavou ČR, ústavními zákony ČR, zákonnými normami a prováděcími vyhláškami. K zásadním zákonům patří zákon č. 1/1993 Sb., Ústavní zákon, zákon č. 110/1998 Sb., Ústavní zákon o bezpečnosti České republiky, zákon č. 222/1999 Sb., Zákon o zajišťování obrany ČR, zákon č. 219/1999 Sb., Zákon o ozbrojených silách ČR. Ústava České republiky v článku 43 upravuje pravomoci parlamentu a vlády k armádě České republiky.

„Parlament rozhoduje o vyhlášení válečného stavu, je-li Česká republika napadena, nebo je-li třeba plnit mezinárodní smluvní závazky o společné obraně proti napadení.“²⁵

„Parlament rozhoduje o účasti České republiky v obranných systémech mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem.“²⁶

„Parlament vyslovuje souhlas s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky.“²⁷

„Parlament vyslovuje souhlas s pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky, nejsou-li taková rozhodnutí vyhrazena vládě.“²⁸

„Bezpečnost České republiky zajišťují ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory, záchranné sbory a havarijní služby.“²⁹

„Ozbrojené síly jsou doplňovány na základě branné povinnosti“³⁰

²³ INHART, Petr a ROUDNÝ, Radim. *Ochrana obyvatelstva a terorismus: distanční opora*. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2009. ISBN 978-80-7395-165-8. strana 127

²⁴ INHART, Petr a ROUDNÝ, Radim. *Ochrana obyvatelstva a terorismus: distanční opora*. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2009. ISBN 978-80-7395-165-8. strana 128

²⁵ Ústava České republiky zákon č. 1/1993 Sb. čl.43 odst. 1

²⁶ Ústava České republiky zákon č. 1/1993 Sb. čl.43 odst.2

²⁷ Ústava České republiky zákon č. 1/1993 Sb. čl.43 odst. 3 a)

²⁸ Ústava České republiky zákon č. 1/1993 Sb. čl.43 odst. 3 b)

²⁹ Ústavní zákon č. 110/1998 Sb. o bezpečnosti České republiky čl.3 odst.1

³⁰ Ústavní zákon č. 110/1998 Sb. o bezpečnosti České republiky čl.4 odst.1

„Rozsah branné povinnosti, úkoly ozbrojených sil, ozbrojených bezpečnostních sborů, záchranných sborů a havarijních služeb, jejich organizací, přípravu a doplňování a právní poměry jejich příslušníků stanoví zákon, a to tak, aby byla zajištěna civilní kontrola ozbrojených sil.“³¹

Zákon č. 222/1999 „stanovuje povinnosti státních orgánů, územních samosprávních celků a právnických a fyzických osob k zajišťování obrany České republiky před vnějším napadením a odpovědnost za porušení těchto povinností.“³²

Zákon č. 219/1999 Sb. „Zákon upravuje postavení, úkoly a členění ozbrojených sil České republiky, jejich řízení, přípravu a vybavení vojenským materiálem. Zákon dále upravuje použití vojenské zbraně vojáky v činné službě a náhradu škody.“³³

3.4 Úkoly AČR

Postavení a úkoly AČR vychází z právního ukotvení v bezpečnostním systému ČR. Základním úkolem Armády České republiky, jako součásti ozbrojených sil České republiky, je připravovat se na obranu České republiky a zajišťovat její ochranu před vnějšími hrozbami. AČR plní také úkoly, které jsou v souladu se zákony České republiky a mezinárodními smluvními závazky. Oblasti spojené s obranou před vnějším napadením zahrnují ochranu následujících prvků: území České republiky, vzdušný prostor, klíčové infrastruktury nezbytné pro celkovou obranu státu, zahraniční operace.

Síly a prostředky Armády České republiky mohou být v souladu s českým právním řádem využity při zabezpečení několika klíčových oblastí. Jedná se o obranu státního území, udržování ústavního pořádku a bezpečnosti státu, ochranu státních hranic a dohled nad objekty strategického významu pro celkovou obranu státu. Kromě toho jsou schopny poskytnout pomoc při záchranných a likvidačních pracích, plnění humanitárních úkolů při pohromách, katastrofách nebo jiných závažných situacích, kdy jsou ohroženy lidské životy, zdraví nebo významné majetky. AČR také aktivně participuje na úkolech spojených s podporou hostitelské země vůči spojeneckým silám, které se nacházejí v souladu s příslušnými dohodami na území České republiky, a to jak při stacionárním umístění nebo při tranzitu přes státní území. Tyto úkoly může AČR plnit jak v době míru,

³¹ Ústavní zákon č. 110/1998 Sb. o bezpečnosti České republiky čl.4 odst. 2

³² Zákon č. 222/1999 Sb. o zajišťování obrany České republiky §1.

³³ Zákon č. 219/1999 Sb. o ozbrojených silách České republiky §1.

tak i v situacích, kdy je vyhlášen nouzový stav, stav ohrožení státu nebo válečný stav, a to v souladu s platnými právními předpisy.³⁴

Ochrana nedotknutelnosti a celistvosti státního území představuje jeden ze základních prvků suverénního státu. Aby byl tento úkol naplněn, Armáda České republiky systematicky připravuje své síly a je připravena přejít do válečné organizační struktury.

Zabezpečení ústavního pořádku a vnitřní bezpečnosti státu je hlavním úkolem ministerstva vnitra. K posílení prevence a represe v případě ohrožení vnitřní stability státu jsou využívány síly a prostředky Armády České republiky v souladu s usnesením vlády ČR.³⁵

V důsledku přírodních a průmyslových katastrof a dalších nevojenských hrozeb, hrozí možné nebezpečí obyvatelstva, majetku, životního prostředí, narušení vnitřní stability, veřejného pořádku a činnosti státní správy a samosprávy. Klíčovým úkolem ozbrojených sil je, v závislosti na charakteru katastrofy, vykonávat záchranné a likvidační práce ve spolupráci se složkami integrovaného záchranného systému.³⁶

³⁴ DUBEC, Radek. *Doktrína Armády České republiky*. 3. vyd. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – Vojenský historický ústav Praha pro Centrum doktrín VeV – VA Vyškov, 2013. ISBN 978-80-7278-619-0. strana 18

³⁵ DUBEC, Radek. *Doktrína Armády České republiky*. 3. vyd. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – Vojenský historický ústav Praha pro Centrum doktrín VeV – VA Vyškov, 2013. ISBN 978-80-7278-619-0. strana 22

³⁶ DUBEC, Radek. *Doktrína Armády České republiky*. 3. vyd. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – Vojenský historický ústav Praha pro Centrum doktrín VeV – VA Vyškov, 2013. ISBN 978-80-7278-619-0. strana 23

4 Hodnocení současného stavu AČR

4.1 Silné stránky

Členství České republiky v NATO představuje jednu z klíčových silných stránek AČR. Tato aliance poskytuje České republice bezpečnostní záruky a spolupráci s ostatními členskými státy, což umožňuje sdílení zkušeností, technologií a zlepšení vojenských schopností. Díky přístupu k moderním strategiím, cvičením a technologickým inovacím v rámci NATO má Česká armáda možnost lépe se připravit na současné i budoucí bezpečnostní výzvy. Navíc členství v NATO přináší politickou stabilitu a důvěryhodnost na mezinárodní scéně, což je klíčové pro zachování bezpečnostní ochrany a národních zájmů. Nejdůležitějším článkem v Severoatlantické smlouvě je článek 5, je to klíčový pilíř kolektivní obrany v rámci NATO. Tento článek stanovuje, že útok na jednoho člena NATO se považuje za útok na všechny členy aliance. Jeho aktivace je vzácná událost, která vyžaduje shodu všech členských států a schválení v Radě Severoatlantické aliance.

Další silnou stránkou jsou zkušenosti ze zahraničních misí. Účast v těchto misích poskytuje českým vojákům praktické zkušenosti v reálných bojových situacích a umožňuje jim rozvíjet své dovednosti a schopnosti v prostředí mezinárodní spolupráce. Tato operační nasazení také posilují prestiž a důvěryhodnost českých ozbrojených sil jak v rámci NATO, tak i globálně. Díky účasti v mezinárodních operacích má armáda možnost neustále zdokonalovat svou výcvikovou a bojovou efektivitu, což přispívá k posílení schopnosti České republiky účinně reagovat na současné bezpečnostní výzvy a krize.

Motivovaný a připravený personál je další silnou stránkou Armády České republiky. Vojáci jsou odhodlaní, což zvyšuje efektivitu a schopnost armády plnit své úkoly. Jejich pečlivá příprava a odbornost zajišťují schopnost rychle a efektivně reagovat na různé bezpečnostní hrozby a výzvy. Motivovaný personál vytváří silnou morálku a týmový duch, což je klíčové pro úspěch jak v domácích, tak i mezinárodních operacích.

Zvyšující se operační schopnosti Armády České republiky ve všech doménách představují silnou stránku této ozbrojené síly. Díky modernizaci a technologickému pokroku je AČR schopna efektivně působit v rozličných operačních prostředcích. Zlepšené schopnosti v oblasti pozemního, vzdušného a kybernetického boje posilují celkovou obranyschopnost armády. Vynikající koordinace a spolupráce mezi různými složkami AČR umožňují flexibilní reakce na různé bezpečnostní výzvy, což podporuje schopnost armády účinně působit v mezinárodním i domácím kontextu.

Rozvoj aktivních záloh představuje klíčový krok k posílení obranné schopnosti Armády České republiky. Tato iniciativa umožňuje rychlé a efektivní mobilizace kvalifikovaných a připravených osob v případě potřeby. Díky aktivním zálohám má armáda k dispozici širokou škálu dočasných pracovníků s různorodými schopnostmi a dovednostmi, kteří zvyšují flexibilitu a odolnost ozbrojených sil v nečekaných situacích. Tyto zálohy také představují důležitou vazbu mezi armádou a civilním sektorem, a to posiluje obranou připravenost země na různé bezpečnostní hrozby.³⁷

4.2 Slabé stránky

Nedostatek personálu a nerovnoměrná věková struktura jsou slabými stránkami Armády České republiky. Tyto faktory ovlivňují schopnost armády plnit její operační úkoly a zajišťovat bezpečnost země. Nízký počet vojáků může vést k nadměrnému zatížení a nedostatečnému pokrytí potřebných pozic, zatímco nerovnoměrná věková struktura může mít za následek nedostatečnou rovnováhu mezi zkušenými vojáky a novými rekruty. Tato situace může negativně ovlivnit efektivitu a výkonnost armády, a proto je důležité brát v úvahu při plánování budoucích strategií a reforem.

Slabým článkem Armády České republiky jsou limitované schopnosti v oblasti protivzdušné obrany, což omezuje schopnost chránit strategické cíle před vzdušnými hrozbami. Dále je zde nedostatek kapacit pro vedení boje přesné palby na velké vzdálenosti, což ovlivňuje schopnost účinného a dalekosáhlého působení proti nepřátelským cílům. Tato nedostatečná schopnost může být v případě konfliktu zranitelným místem armády České republiky.

Dalšími slabými stránkami jsou nedostatek zásob materiálu a munice, to omezuje dlouhodobou udržitelnost operačních aktivit. Toto nedostatečné zásobení může vést k problémům s výbavou a podporou vojáků v polních podmínkách nebo při dlouhodobějších operacích. Nedostatek materiálu a munice tak může vážně ovlivnit bojeschopnost armády v případě intenzivního konfliktu nebo krizové situace.

Jednou z hlavních slabých stránek Armády České republiky je pomalé tempo obměny a modernizace techniky a materiálu. Zastaralé vybavení a nedostatek moderních technologií mohou vážně omezovat schopnost armády reagovat na současné bezpečnostní

³⁷ *Koncepce výstavby armády České republiky 2035*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – VHÚ Praha, 2024. ISBN 978-80-7278-873-6. strana 14-15

hrozby a výzvy. Tento nedostatek modernizace může také snižovat efektivitu vojenských operací a zvyšovat riziko pro vojáky při plnění úkolů.

Zastaralá nemovitá infrastruktura představuje další slabou stránku Armády České republiky. Staré vojenské budovy, kasárna a další zařízení mohou omezovat efektivitu a operativnost armády. Nedostatečná údržba a modernizace těchto prostorů mohou vést k technickým problémům a snížení životních podmínek pro vojáky, to následně může ovlivnit jejich morálku a výkon. Taková infrastruktura také může omezovat schopnost armády reagovat na rychle se měnící bezpečnostní hrozby a potřeby.

Ochrana nasazených sil, která není dostatečně přizpůsobena měnícímu se charakteru konfliktů, představuje jednu z klíčových slabých stránek Armády České republiky. Vzhledem k dynamice současných bezpečnostních hrozeb je nezbytné, aby byla ochrana nasazených sil flexibilní a schopná reagovat na širokou škálu možných scénářů. Nedostatečná adaptace na nové formy hrozeb, jako jsou kybernetické útoky nebo hybridní hrozby, může armádu činit zranitelnou a vystavit omezením v operačním nasazení. Zajištění efektivní ochrany nasazených sil před moderními hrozbami vyžaduje neustálou revizi a aktualizaci strategií a taktiky.³⁸

4.3 Příležitosti

Celospolečenský přístup k zajišťování obrany představuje pro armádu České republiky významnou příležitost. Tento přístup umožňuje širší zapojení občanů do obranných aktivit a podporuje spolupráci mezi armádou a civilním sektorem. Díky celospolečenskému angažmá lze lépe využít lidské i materiální zdroje pro posílení obranných schopností země. Tato forma spolupráce přináší synergické efekty a zlepšuje odolnost státu vůči různým hrozbám a krizovým situacím.

Pozitivní vnímání Armády České republiky veřejností představuje pro armádu značnou příležitost. Toto postavení v očích veřejnosti umožňuje armádě účinněji naplňovat své poslání a plnit své úkoly. Vyšší důvěra veřejnosti také přispívá k podpoře armádních aktivit a iniciativ a posiluje obecné přijetí armádní politiky a rozhodnutí. S tímto pozitivním vnímáním je armáda lépe schopna budovat partnerské vztahy s občany a dalšími složkami společnosti, což vede ke zvýšené efektivitě a úspěšnosti v plnění jejích úkolů.

³⁸ *Koncepce výstavby armády České republiky 2035*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – VHÚ Praha, 2024. ISBN 978-80-7278-873-6. strana 15

Zvýšená motivace občanů k dobrovolnému převzetí branné povinnosti poskytuje armádě významnou příležitost. Tato motivace podporuje tvorbu silné a angažované zálohy, která může být klíčovým prvkem pro zajištění obrany státu v případě potřeby. Dobrovolné zapojení občanů také posiluje vztah armády s civilním obyvatelstvem a umožňuje armádě lépe reagovat na aktuální bezpečnostní výzvy. S rostoucím zájmem občanů o dobrovolnou službu se tak armáda může spolehnout na širší a rozmanitější základní personál, což přispívá k posílení celkové obranné schopnosti země.

Revize legislativního rámce k zajištění obrany za krizových stavů i mimo ně představuje pro armádu významnou příležitost. Aktualizace právních předpisů umožňuje lépe se přizpůsobit dynamické bezpečnostní situaci a lépe koordinovat akce s ostatními složkami státní správy. To znamená, že armáda může efektivněji reagovat na nové výzvy a hrozby, ať už jsou vnějšího či vnitřního původu. Nový legislativní rámec může též poskytnout jasnější a flexibilnější pravidla pro využití armády v různých situacích, což přispívá k celkové schopnosti země reagovat na různé typy krizí a hrozeb. Taková revize tak může armádě poskytnout moderní a účinné nástroje pro ochranu zájmů státu a bezpečnost jeho občanů.³⁹

Implementace konceptu multidoménových operací představuje pro armádu významnou příležitost k posílení operačních schopností a zlepšení celkového výkonu. Tento koncept umožňuje armádě lépe koordinovat i integrovat své aktivity napříč různými operačními doménami, jako jsou pozemní, vzdušné, námořní, kybernetické a vesmírné prostředí. To znamená, že armáda může lépe využívat své zdroje a prostředky k dosažení strategických cílů v komplexních operačních prostředích. Implementace tohoto konceptu také umožňuje armádě účinněji reagovat na moderní bezpečnostní hrozby, jako jsou hybridní války, kybernetické útoky nebo nepřátelské aktivity ve vesmírném prostoru. Celkově je implementace konceptu multidoménových operací pro armádu příležitostí k posílení jejího postavení jako moderní a flexibilní obranné síly schopné čelit současným a budoucím bezpečnostním výzvám.

Efektivní využití a posílená spolupráce s obranným průmyslem představují pro armádu významnou příležitost k posílení jejích operačních schopností a zlepšení výkonnosti. Tato spolupráce umožňuje armádě získávat přístup k moderní technologii, vybavení a materiálu, což posiluje její bojovou efektivitu a schopnost reagovat na současné bezpečnostní výzvy. Díky partnerství s obranným průmyslem může armáda

³⁹ *Koncepce výstavby armády České republiky 2035*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – VHÚ Praha, 2024. ISBN 978-80-7278-873-6. strana 15

lépe plánovat, vyvíjet a implementovat inovativní řešení v oblasti výzbroje, logistiky, komunikace a dalších klíčových oblastí. Tímto způsobem může armáda získat konkurenční výhodu a lépe se přizpůsobit dynamickému bezpečnostnímu prostředí. Spolupráce s obranným průmyslem tak představuje pro armádu příležitost k posílení jejího strategického postavení a zvýšení operační efektivity v dlouhodobém horizontu.

Zapojení do projektů NATO a Evropské unie, zaměřených na zajištění strategických schopností, představuje pro armádu České republiky poslední příležitost k posílení svých operačních schopností a zlepšení soudružnosti s ostatními členskými státy. Tato spolupráce umožňuje armádě získávat přístup k moderním technologiím, výcvikovým programům a zkušenostem, což má za následek zvýšení bojové efektivity a schopnosti rychle a flexibilně reagovat na různé bezpečnostní hrozby a výzvy. Díky účasti v těchto projektech může armáda získávat důležité znalosti a dovednosti v oblasti strategického plánování, operací a logistiky, což jí umožňuje lépe plnit své mezinárodní závazky a posílit pozici v rámci aliančních struktur. Zapojení do projektů NATO a EU tak představuje pro armádu České republiky příležitost k posílení jejího profesionálního profilu a zvýšení strategického významu v rámci mezinárodního společenství.⁴⁰

4.4 Hrozby

Nedodržení plánovaných finančních prostředků a zdrojů pro zabezpečení obrany v čase, je jednou z hlavních hrozeb v koncepci výstavby armády České republiky. Podfinancování armády může vést k nedostatečnému vybavení, nedostatkům ve výcviku a snížení operačních schopností. Je důležité zajistit dostatečné finanční prostředky a zdroje pro modernizaci a udržení efektivního fungování armády tak, aby byla schopna plnit své úkoly v rámci národní obrany i v rámci mezinárodních aliancí.

Strukturálně a kvalitativně nevyvážená naplněnost armády České republiky personálem představuje značnou hrozbu. Nedostatečný počet kvalifikovaných vojáků může vést k narušení operačních schopností a snížení efektivity vojenských operací. Je klíčové zajistit vyvážený poměr mezi počtem vojáků a jejich kvalifikací, aby armáda byla schopna efektivně plnit své úkoly a reagovat na současné i budoucí bezpečnostní výzvy.

Neadekvátní rozvoj systému obrany jako celku představuje značnou hrozbu pro armádu České republiky. Nedostatečné investice a nesoulad mezi potřebami a

⁴⁰ *Koncepce výstavby armády České republiky 2035*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – VHÚ Praha, 2024. ISBN 978-80-7278-873-6. strana 15

dostupnými zdroji mohou vést k oslabení obranných schopností a snížení efektivity vojenských operací. Je nezbytné zajistit harmonický a strategický rozvoj systému obrany, který bude reflektovat aktuální bezpečnostní výzvy a zabezpečí odpovídající prostředky a vybavení pro armádu k plnění jejích úkolů.

Nepředvídatelnost globálního bezpečnostního prostředí představuje významnou hrozbu pro armádu. Rychlé změny geopolitických situací, nestabilita v některých regionech a neustálé nové bezpečnostní hrozby vyžadují flexibilní a dynamický přístup k plánování a provozu armády. Tato nepředvídatelnost může negativně ovlivnit na nové výzvy a konfliktní situace. Je tedy zásadní, aby armáda byla schopna rychle a efektivně se přizpůsobit novým podmínkám a udržovat si svou operační schopnost v proměnlivém a komplexním bezpečnostním prostředí.⁴¹

⁴¹ *Koncepce výstavby armády České republiky 2035*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – VHÚ Praha, 2024. ISBN 978-80-7278-873-6. strana 15

5 Budoucnost a perspektiva AČR

5.1 Hrozby 21. století

„Hrozba je dána jakýmkoliv fenoménem, který má schopnost ohrozit chráněná aktiva. Míra hrozby je obecně vícekritériální.“⁴²

Různé typy hrozeb lze klasifikovat podle jejich původu jako přírodní, antropogenní a smíšené. Tato škála hrozeb je rozmanitá a může nabývat téměř nekonečných kombinací, což vyžaduje při jejich řešení relevantní informace a odborný přístup na všech úrovních.⁴³

Změny v politickém a mezinárodním prostředí odkazují na proměnlivé politické, ekonomické a sociální podmínky, které mohou ovlivnit stabilitu a bezpečnost jednotlivých států a mezinárodních vztahů. To může zahrnovat vzestupy autoritářských režimů, nárůst politického extremismu, změny v geopolitických aliancích a konflikty mezi státy.⁴⁴

Mezi hrozby vojenského charakteru lze zařadit následující hrozby:

Kybernetické útoky a počítačové hrozby, které představují úmyslné pokusy o proniknutí do počítačových systémů, sítí, zařízení nebo dat za účelem poškození, odcizení, nebo zneužití dat, informací nebo infrastruktury. Tyto útoky mohou být prováděny různými metodami, včetně malwaru, phishingu, ransomwaru, útoku odmítnutí služby a dalších technik, které zneužívají kybernetické prostředí k poškození cílů nebo dosažení cílů útočníka.⁴⁵

Další hrozbou jsou hybridní hrozby to jsou komplexní bezpečnostní hrozby, které kombinují tradiční vojenské taktiky s nevojenskými prostředky, jako jsou kybernetické útoky, propagace dezinformací, ekonomické sankce a politický tlak. Tyto hrozby jsou často zaměřeny na vyvolání chaosu, rozdělení a oslabení cílových zemí nebo organizací.⁴⁶

Proliferace hromadných zbraní se odkazuje na šíření a rozšíření hromadných ničivých zbraní, jako jsou jaderné, chemické a biologické zbraně, mezi státy nebo

⁴² LINHART, Petr a ROUDNÝ, Radim. *Ochrana obyvatelstva a terorismus: distanční opora*. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2009. ISBN 978-80-7395-165-8. strana 40

⁴³ LINHART, Petr a ROUDNÝ, Radim. *Ochrana obyvatelstva a terorismus: distanční opora*. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2009. ISBN 978-80-7395-165-8. strana 41

⁴⁴ SMOLÍK, Josef a ŠMÍD, Tomáš. *Vybrané bezpečnostní hrozby a rizika 21. století*. Brno: Masarykova univerzita, Mezinárodní politologický ústav, 2010. ISBN 978-80-210-5288-8. strana 43

⁴⁵ DOUCEK, Petr; KONEČNÝ, Martin a NOVÁK, Luděk. *Řízení kybernetické bezpečnosti a bezpečnosti informací*. Praha: Professional Publishing, 2019. ISBN 978-80-88260-39-4. strana 17-27

⁴⁶ LINHART, Petr a ROUDNÝ, Radim. *Ochrana obyvatelstva a terorismus: distanční opora*. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2009. ISBN 978-80-7395-165-8. strana 187

nevládními aktéry. Tento proces může vést k nárůstu rizika, že tyto zbraně budou použity nebo zneužity, což by mělo katastrofální následky pro lidské životy, životní prostředí a globální bezpečnost. Proliferace hromadných ničivých zbraní je proto závažnou hrozbou pro mezinárodní bezpečnost a vyžaduje mezinárodní spolupráci a úsilí o její omezení a kontrolu.⁴⁷

Další významnou hrozbou je terorismus a radikalizace. Terorismus je použití násilí nebo hrozby násilí k dosažení politických, ideologických nebo náboženských cílů. Radikalizace se odkazuje na proces, během něhož jedinec nebo skupina přijímá extrémní ideologie a projevuje připravenost k použití násilí k získání těchto cílů.⁴⁸

5.2 Požadovaný stav Armády České republiky do roku 2035

Armáda České republiky má za cíl do roku 2035 dosáhnout stavu, kdy bude plně připravena bránit svou zemi a aktivně přispívat ke kolektivní obraně. Tento požadovaný stav zahrnuje modernizaci vojenských kapacit, posílení soudružnost se spojeneckými silami NATO a zvýšení schopností reagovat na nové hrozby a výzvy. Armáda plánuje investovat do vývoje a pořízování moderního vybavení a technologií, posílení vojenského výcviku a spolupráci se spojenci v rámci aliančních struktur. Cílem je dosáhnout strategického postavení, které umožní České republice efektivně reagovat na současné i budoucí bezpečnostní výzvy a zajistit bezpečnost a stabilitu v regionu a širším mezinárodním prostředí.

Armáda České republiky se aktivně adaptuje na multidoménové prostředí a je schopna vést boje v konfliktech vysoké intenzity. Tento požadovaný stav zahrnuje zvýšení operačních schopností v různých oblastech, včetně pozemních, vzdušných, námořních a kybernetických operací. AČR investuje do modernizace a vybavení, aby byla schopna účinně reagovat na současné i budoucí bezpečnostní hrozby a výzvy. Jejím cílem je dosáhnout strategického postavení, které umožní účinně a flexibilně působit v rámci širšího bezpečnostního prostředí a přispívá k ochraně zájmů České republiky a jejích spojenců.

Armáda má vševojskový charakter, což znamená, že disponuje silami působícími na všech bojových úrovních a v různých doménách. Snaží se být dobře připravená na

⁴⁷ SMOLÍK, Josef a ŠMÍD, Tomáš. *Vybrané bezpečnostní hrozby a rizika 21. století*. Brno: Masarykova univerzita, Mezinárodní politologický ústav, 2010. ISBN 978-80-210-5288-8. strana 201

⁴⁸ SMOLÍK, Josef a ŠMÍD, Tomáš. *Vybrané bezpečnostní hrozby a rizika 21. století*. Brno: Masarykova univerzita, Mezinárodní politologický ústav, 2010. ISBN 978-80-210-5288-8. strana 115

širokou škálu hrozeb a výzev, kterým může čelit. Tato koncepce je zahrnuta do plánu výstavby do roku 2035, který se zaměřuje na modernizaci, zvyšování operačních schopností a zajištění strategického postavení v rámci bezpečnostního prostředí. Armáda se tak snaží dosáhnout stavu, ve kterém může efektivně reagovat na současné i budoucí výzvy a přispívat k ochraně bezpečnosti a zájmů země.

Vzdělaný a motivovaný personál, připravený k vedení budoucích konfliktů, je klíčovou součástí koncepce výstavby armády do roku 2035. dobře vycvičené, motivované a vybavené zálohy jsou dalším důležitým prvkem této strategie. Jejich přítomnost a schopnost rychlé mobilizace představují zásadní přínos pro posílení operačních schopností armády a ochranu národní bezpečnosti. Tato koncepce se zaměřuje na zajištění toho, aby zálohy byly dostatečně vybavené a připravené k účinnému nasazení v případě potřeby, což představuje klíčový prvek pro dosažení strategických cílů do budoucna.

Schopnost Armády České republiky rychle přejít do válečné struktury v požadovaném čase je klíčovým prvkem koncepce výstavby armády. Tato schopnost umožňuje rychlou reakci na změněné bezpečnostní podmínky a posílení obranných schopností země v krizových situacích. Zahrnutí této kapacity do strategického plánu na následujících patnáct let je zásadním krokem k dosažení maximální efektivity a flexibility v reakci na budoucí hrozby a výzvy.⁴⁹

5.3 Strategie dosažení požadovaného stavu

Realizace plánovaných změn výstavby Armády České republiky proběhne ve dvou etapách. První etapa, trvající od roku 2024 do roku 2030, bude zaměřena na posílení schopnosti vést konflikty vysoké intenzity. Během této fáze budou dokončeny již započaté a plánované strategické modernizační projekty. S těmito projekty souvisí i adaptace organizačních struktur a provádění dislokačních změn. Hlavními prioritami této etapy budou: dokončení výstavby těžké mechanizované brigády, doplnění personálu v organizačních strukturách armády, pořízení letounů F-35, posílení schopností protivzdušné obrany, budování zásob a příprava vojsk. Druhá etapa, probíhající v letech 2031 až 2035, bude klást důraz na dokončení integrace nové výzbroje a rozvoj schopností využívat nové technologie. V obou etapách se bude modernizovat a rozšiřovat také nemovitá infrastruktura.⁵⁰

⁴⁹ *Koncepce výstavby armády České republiky 2035*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – VHÚ Praha, 2024. ISBN 978-80-7278-873-6. strana 17-23

⁵⁰ *Koncepce výstavby armády České republiky 2035*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – VHÚ Praha, 2024. ISBN 978-80-7278-873-6. strana 25

6 Příprava občanů k obraně státu

Příprava občanů k obraně státu je klíčovou součástí plánování celkové obrany země. Úroveň připravenosti občanů v této oblasti má zásadní vliv na účinnost systému ochrany České republiky jako celku. Kvalitní, pravidelná a komplexní příprava občanů na obranu státu přispívá k minimalizaci škod na majetku, a především k ochraně lidských životů v případě vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu. Stejně tak má význam při jiných mimořádných událostech či krizových situacích nevojenského charakteru.⁵¹

6.1 Tři pilíře obrany ČR: stát, ozbrojené síly, občan

Prvním pilířem obrany ČR je zodpovědný přístup státu k obraně České republiky a spojeneckým závazkům. To obsahuje několik bodů, které dávají dohromady tento pilíř. Prvním bodem je obrana území České republiky. Za přípravu a zajištění obrany státu nese odpovědnost vláda České republiky. Obrana je rovněž záležitostí všech složek státní správy, územní samosprávy, právnických osob a občanů. Vláda České republiky vytváří podmínky pro rozvoj ozbrojených sil a zaručuje, že tyto síly splňují požadavky na obranu suverenity a územní celistvosti státu v rámci kolektivní obrany NATO.

Dalším bodem je kolektivní obrana. Česká republika plní požadavky na obranu dle dohodnutých standardů v rámci NATO a zajišťuje kapacity pro přijetí a podporu spojeneckých sil na svém území. Opatření k zabezpečení obrany státu jsou pravidelně prověřována prostřednictvím různých cvičení krizového řízení, jak v domácím, tak i v mezinárodním kontextu.

Systém obrany státu je dalším bodem. Systém obrany státu představuje klíčovou složku celkového bezpečnostního systému České republiky, to je popsáno v Bezpečnostní strategii České republiky. Jeho hlavním úkolem je organizovat, řídit a koordinovat aktivity příslušných orgánů, sil a prostředků k ochraně České republiky, včetně včasného identifikování a hodnocení různých hrozeb, včetně hybridních. Tento systém obrany je pevně propojen s aliančním prostředím a jeho správu a řízení zajišťují prezident republiky, Parlament České republiky, vláda s jejími poradními orgány, ministerstva a

⁵¹ GERHÁT, Ivan. *Koncepce přípravy občanů k obraně státu: 2019-2024*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – Vojenský historický ústav Praha, 2019. ISBN 978-80-7278-775-3 strana 6

další ústřední správní úřady. Ministerstvo obrany nese odpovědnost za plánování obrany státu a koordinaci plnění plánovaných opatření. V situaci ohrožení státu nebo vyhlášení válečného stavu jsou zřizovány speciální struktury pro přímé vedení obrany. Hlavním prvkem systému obrany jsou ozbrojené síly, k těmto proveditelným prvkům patří i další orgány státní správy a samosprávy, stejně jako právnické a fyzické osoby vymezené zákonem.⁵²

Druhým pilířem obrany ČR jsou akceschopné ozbrojené síly. Jejich příslušníci jsou základním kamenem ozbrojených sil. Česká republika si klade za cíl disponovat ozbrojenými silami, které jsou obsazeny motivovanými, profesionálně vyškolenými, univerzálně připravenými a řádně vybavenými jednotlivci, jímž jsou poskytnuty veškeré podmínky pro výkon jejich povinností. V rámci ozbrojených sil je klíčovým prvkem zejména vzdělávání, školení a další formy přípravy k plnění stanovených úkolů. Stejně tak je nezbytné zajistit materiální vybavení ozbrojených sil. Česká republika se bude snažit odstranit nedostatky v této oblasti tak, aby byly ozbrojené síly adekvátně vybaveny moderními zbraněmi, vybavením a dalším materiálem.⁵³

Posledním pilířem obrany ČR je občanská povinnost k obraně státu. Obrana státu je obecnou povinností a zároveň etickým závazkem každého občana. Zákonná povinnost občanů chránit svou zemi nezanikla ani s profesionalizací Armády České republiky. Příprava na obranu státu je dobrovolná, avšak v době ohrožení nebo války je povinná. Trénink občanů pro obranu národa vyžaduje kombinaci vojenských a civilních metod, zohledňující prolínání vnitřních a vnějších bezpečnostních rizik. Na tomto principu jsou vytvářena opatření a strategie krizového plánování, stejně jako přípravné postupy.

Jedním z klíčových opatření ke splnění základního úkolu ozbrojených sil České republiky, kterým je ochrana České republiky před vnější agresí, je transformace ozbrojených sil České republiky z normální mírové organizace na válečnou strukturu. Pokud dojde k ohrožení státu, ministerstvo obrany může vyhlásit mobilizaci určených vojenských jednotek, které jsou tvořeny předem vybranými vojáky v záloze tak, aby sloužili v mimořádných situacích podle potřeb armády. Pokud je vyhlášen válečný stav, prezident republiky na doporučení vlády nařizuje mobilizaci ozbrojených sil, což znamená masivní doplnění vojenských oddílů osobami, materiálem a majetkem.

⁵² *Obranná strategie České republiky: The defence strategy of the Czech Republic*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky - VHU Praha, 2017. ISBN 978-80-7278-702-9. strana 9-11

⁵³ *Obranná strategie České republiky: The defence strategy of the Czech Republic*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky - VHU Praha, 2017. ISBN 978-80-7278-702-9. strana 11-13

Institut aktivní zálohy je klíčovým prostředkem pro občany, který spojuje ozbrojené síly České republiky s veřejností. Hlavním posláním vojáků v aktivní záloze je připravenost na plnění úkolů ozbrojených sil v době ohrožení státu nebo válečného stavu. Členové aktivní zálohy mohou být povoláni k nasazení v operačním prostoru mimo území České republiky. Už v době míru se připravují na své úkoly v rámci organizačních jednotek. Kromě toho mohou vojáci v aktivní záloze během mírového období vykonávat určité úkoly při řešení nevojenských krizových situací nebo sloužit v operačních prostředích u vojenských jednotek, pro které jsou určeni. Další možností, jak se mohou občané podílet na zajištění obrany v době míru, je jejich účast na dobrovolných vojenských cvičeních.

Dobrovolné aktivity občanů představují důležitý přínos k zajištění obrany a bezpečnosti, zejména pokud jde o jejich účast na aktivitách, které jim umožňují získat zkušenost a znalosti v oblasti manipulace se zbraněmi v souladu se zákonem, stejně jako v oblasti poskytování první pomoci a zdravotnického vzdělání.⁵⁴

6.2 Analýza současného stavu přípravy občanů k obraně státu

V platném právním řádu je příprava občanů k obraně státu upravena zákonem č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky. Dle ustanovení § 52 tohoto předpisu má příprava občanů k obraně státu charakter vzdělávání. V době míru se tato příprava provádí v rámci základního a středního vzdělávání a zároveň v rámci dalších státem uznávaných vzdělávacích aktivit. Především školy, školská zařízení a další vzdělávací instituce mají za úkol připravovat občany k obraně státu. Pro ostatní občany České republiky je možnost přípravy k obraně státu v mírových podmínkách dobrovolná, avšak v případě ohrožení státu či vyhlášení válečného stavu se princip dobrovolnosti mění na povinnost. Různé organizace, včetně spolků, církví, náboženských společností a dalších právnických subjektů, mohou aktivně přispívat k přípravě občanů k obraně státu ve spolupráci s územními samosprávnými celky. Příprava občanů na ochranu státu zahrnuje především lékařskou přípravu, civilní obranu, zájmové aktivity s technickým a sportovním zaměřením, školení obyvatelstva k sebeobraně a vzájemné podpoře a další aktivity spojené s branností a zajištěním přípravy na obranu státu.

Pro přípravu občanů na obranu státu je také užitečné jejich školení pro řešení mimořádných událostí a krizových situací nevojenského charakteru. Tato příprava

⁵⁴ *Obranná strategie České republiky: The defence strategy of the Czech Republic*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – VHU Praha, 2017. ISBN 978-80-7278-702-9. strana 14

vychází zejména z právních předpisů, jako je zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a změně některých zákonů, zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a změně některých zákonů, a vyhlášky č. 380/2002 Sb., o přípravě provádění úkolů ochrany obyvatelstva. Příprava na řešení nevojenských krizových situací je v působnosti Ministerstva vnitra. Klíčovými strategickými dokumenty v této oblasti jsou Koncepce ochrany obyvatelstva do roku 2020 s perspektivou do roku 2030 a Koncepce vzdělávání v oblasti ochrany obyvatelstva a krizového řízení.

V roce 2013 byla otázka ochrany státu integrována do celkových vzdělávacích programů pro základní vzdělání, od 1. září 2013 začaly základní školy tuto problematiku začleňovat do své výuky.⁵⁵

6.3 Cíle koncepce přípravy

Koncepce vychází z institucionálního pojetí zabezpečení obrany a základního principu, že za přípravu a zajištění obrany státu nese odpovědnost vláda, přičemž kromě hlavních orgánů státní správy a orgánů územních samosprávních celků mají svůj podíl na odpovědnosti i samotní občané. Za samotnou přípravu občanů k obraně státu jsou zodpovědná ministerstva a další správní orgány v měřítku stanoveném příslušnými právními předpisy, a to s řízením a určením rozsahu a obsahu této přípravy spadá do působnosti Ministerstva obrany.

Koncepce klade důraz na klíčovou úlohu samotného jednotlivce a nutnost jeho aktivního, samostatného a zodpovědného přístupu k získávání nezbytných znalostí a osvojování si dovedností a způsobů chování použitelných v případě, že se zapojí do zajištění obrany státu. Vedle osobní připravenosti jednotlivce k případnému plnění úkolů během vojenských krizových situací je pro něj motivující i možnost využití nabytých znalostí a dovedností v soukromém či profesním životě, případně při mimořádných událostech či krizových situacích nevojenského charakteru.

Cílem této koncepce je vyjádřit priority, směry budoucího rozvoje a požadovaný stav systému přípravy občan k ochraně státu, zohledňující potřeby celé společnosti v období od roku 2019 do roku 2024. Kromě určení požadovaného stavu koncepce také obsahuje vymezení konkrétních úkolů pro postupné provádění. U každého úkolu je určena odpovědnost a stanoven časový rámec jeho plnění.

⁵⁵ GERHÁT, Ivan. *Koncepce přípravy občanů k obraně státu: 2019-2024*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – Vojenský historický ústav Praha, 2019. ISBN 978-80-7278-775-3 strana 8

Hlavním záměrem koncepce je prostřednictvím různých prostředků a metod usměrnit systém k vylepšení současného stavu přípravy občanů k zajištění obrany státu, a to zejména prostřednictvím vzdělávání, přičemž se zaměřuje na zdokonalení současných i budoucích učitelů pro výuku dané problematiky. Dalším záměrem je zřízení systému dobrovolného přípravného kurzu pro občany na přípravu k zajištění obrany státu v době míru, mimo vykonávání branné povinnosti.⁵⁶

6.4 Koncepce-cílový stav

Příprava občanů na obranu státu se uskutečňuje s ohledem na obsah, zaměření, rozsah, intenzitu a strukturu v různých situacích, podle aktuální bezpečnostní situace nebo vyhlášeného stavu ohrožení v zemi. V dobách míru je naplno respektována liberální filozofie a uplatňuje se dobrovolnost této přípravy s výjimkou situací vymezených příslušnými právními normami. V případě, že je v důsledku zhoršující se mezinárodní bezpečnostní situace vyhlášen stav ohrožení státu nebo válečný stav Parlamentem České republiky, je zásada dobrovolnosti vystřídána povinností.

Průběh vzdělávání při přípravě občanů k obraně státu se zaměřuje především na získání znalostí a dovedností, které by mohly být využity v situaci vojenského ohrožení, na pochopení národní identity, vojenské historie a kulturního odkazu. Během této přípravy je klíčové porozumění úlohám a pozicím ozbrojených sil v celém bezpečnostním systému země a pochopení, jak by se občané mohli zapojit do obranných aktivit v případě vážného ohrožení.⁵⁷

V souvislosti s ruskou invazí na Ukrajinu se v České republice opět rozproutila debata o možnosti obnovení povinné vojenské služby. Přestože armáda čelí nedostatku personálu a někteří experti zdůrazňují nutnost posílení záloh, politická podpora pro návrat této povinnosti zatím chybí. Ministryně obrany vyjádřila pochybnosti nad znovuzavedením základní vojenské služby po více než dvaceti letech profesionální armády a upozornila na komplikace spojené s takovým opatřením, zejména z hlediska logistiky a organizace.

Podobně skeptický postoj zaujímá i prezident ČR, který poukázal na negativní vnímání povinné vojenské služby veřejností a upřednostňuje podporu dobrovolného vojenského výcviku. Náčelník Generálního štábu AČR upozornil na problém chybějících

⁵⁶ GERHÁT, Ivan. *Koncepce přípravy občanů k obraně státu: 2019-2024*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – Vojenský historický ústav Praha, 2019. ISBN 978-80-7278-775-3 strana 16-17

⁵⁷ GERHÁT, Ivan. *Koncepce přípravy občanů k obraně státu: 2019-2024*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – Vojenský historický ústav Praha, 2019. ISBN 978-80-7278-775-3 strana 19-40

záloh a potřebu systému, který by jej mohl efektivně doplňovat, nicméně návrh řešení nepředstavil.

Veřejnost je v této otázce rozdělená. Podle agentury Ipsos pro Seznam Zprávy z března letošního roku je přibližně 16 % dotázaných jednoznačně pro obnovení povinné vojenské služby, zatímco stejné procento je kategoricky proti.

Celkově lze konstatovat, že i když současná bezpečnostní situace v Evropě vyvolala diskuse o povinné vojenské službě, v ČR převládá preference profesionální armády s důrazem na dobrovolnou účast občanů na obraně státu.⁵⁸

⁵⁸ MAREK, Lukáš | Seznam Zprávy [online]. [cit. 2025-03-25].

7 Metodika praktické části

V praktické části bakalářské práce byla použita metoda kvantitativního sběru dat, konkrétně prostřednictvím dotazníkového šetření. Dotazník byl vytvořen v online podobě přes platformu My.Survio.com a distribuován prostřednictvím sociálních sítí – Facebooku, Instagramu a sdílení mezi přáteli. Dotazníkové šetření probíhalo od 3. 3. do 10. 3. 2025 a zúčastnilo se ho 150 respondentů.

Hlavním cílem bakalářské práce je zjistit, jak veřejnost vnímá Armádu ČR a jak hodnotí plánovanou Koncepti výstavby AČR do roku 2035 v souvislosti s očekávanými bezpečnostními hrozbami. Vedlejším cílem práce je posoudit informovanost veřejnosti o plánované koncepci výstavby AČR do roku 2035 – tedy zjistit, do jaké míry jsou občané s touto koncepcí obeznámeni a jaké informace považují za klíčové pro bezpečnostní situaci v zemi.

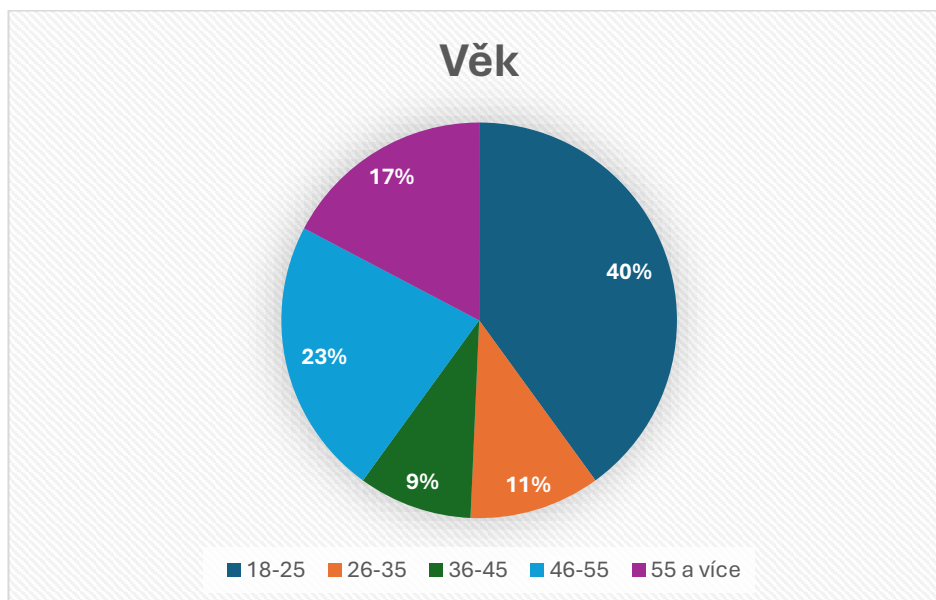
Na základě těchto cílů byly stanoveny hypotézy, ke kterým byly jednotlivé otázky v dotazníku cíleně směřovány. Dotazník obsahoval otázky zaměřené na vnímání AČR veřejností, informovanost o plánované koncepci a názory na její klíčové aspekty, jako je modernizace techniky, mezinárodní spolupráce nebo personální posílení armády. Získaná data umožňují analyzovat postoje veřejnosti k současnému i budoucímu směřování AČR a přispívají k hlubšímu pochopení faktorů, které tyto postoje ovlivňují.

7.1 Stanovení hypotéz

1. Více než 65 % občanů ČR vnímá Armádu České republiky převážně pozitivně a důvěřuje jejím schopnostem zajistit obranu státu.
2. Více než 40 % občanů ČR si myslí, že plánovaná koncepce výstavby Armády České republiky do roku 2035 je adekvátní reakce na očekávané bezpečnostní hrozby.
3. Více než 60 % občanů ČR není dostatečně informována o plánované koncepci výstavby Armády České republiky do roku 2035.
4. Více než 30 % občanů ČR vnímá, že zvýšení počtů personálu je nejdůležitější aspekt koncepce výstavby Armády České republiky do roku 2035.

7.2 Výsledky dotazníkového šetření

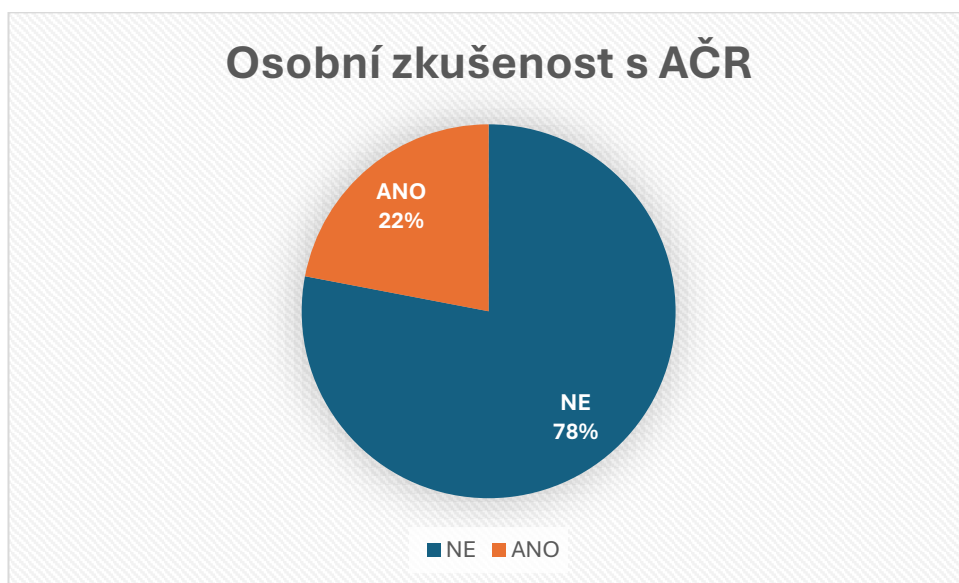
Otázka č.1



Zdroj (vlastní)

Cílem otázky bylo zjistit věkové rozložení respondentů, aby autor mohl zjistit jak se názory na Armádu České republiky liší mezi různými věkovými skupinami. Z celkového počtu 150 respondentů největší část tvořili lidé ve věku 18-25 let, kterých bylo 60 (40 %). Druhou nejpočetnější skupinou byli respondenti ve věku 46-55 let, jejichž zastoupení činilo 34 osob (22,7 %). Následovala skupina 55 a více let, do které patřilo 26 dotazovaných (17,3 %). Méně zastoupené byly věkové kategorie 26-35 let s 16 respondenty (10,7 %) a 36-45 let, kde odpovídalo 14 osob (9,3 %).

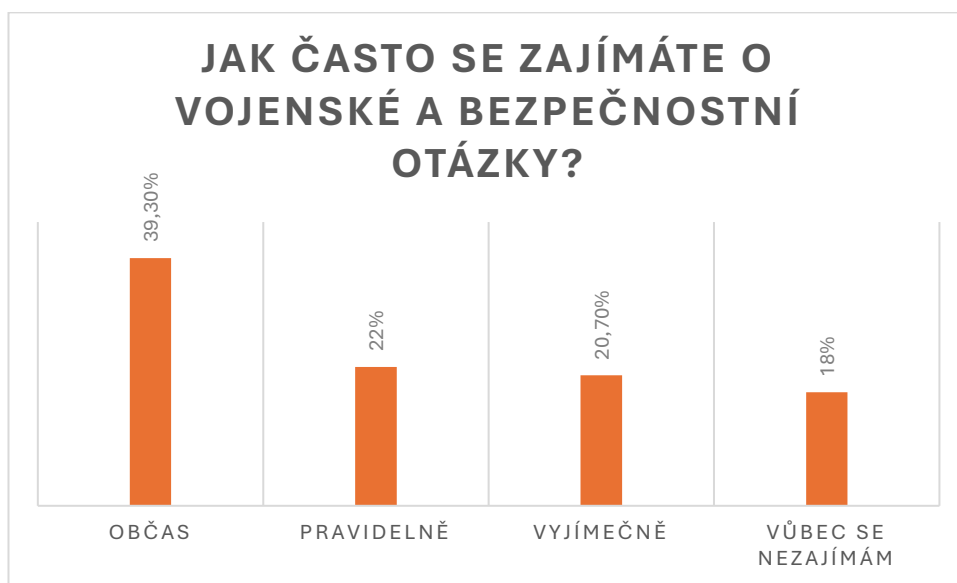
Otázka č.2



Zdroj (vlastní)

Autor tuto otázku zařadil s cílem zjistit, jak velká část respondentů má osobní zkušenost s Armádou České republiky, což může ovlivnit jejich názory na její činnost a plánovanou koncepci výstavby Armády České republiky do roku 2035. Z celkového počtu 150 respondentů uvedlo 78 %, že žádnou osobní zkušenost s armádou nemají. Naopak 22 % respondentů odpovědělo, že mají nebo měli přímou zkušenost s armádou, ať už formou profesionální služby, účasti v aktivních zálohách, základní vojenské služby či jiných aktivit spojených s armádou. Tyto výsledky naznačují, že většina odpovědí v průzkumu pochází od civilní veřejnosti, což umožňuje získat pohled nezávislý na osobních zkušenostech s vojenským prostředím. Zároveň je zajímavé, že více než pětina respondentů měla s armádou přímou zkušenost, což umožňuje srovnání pohledů obou skupin.

Otázka č.3



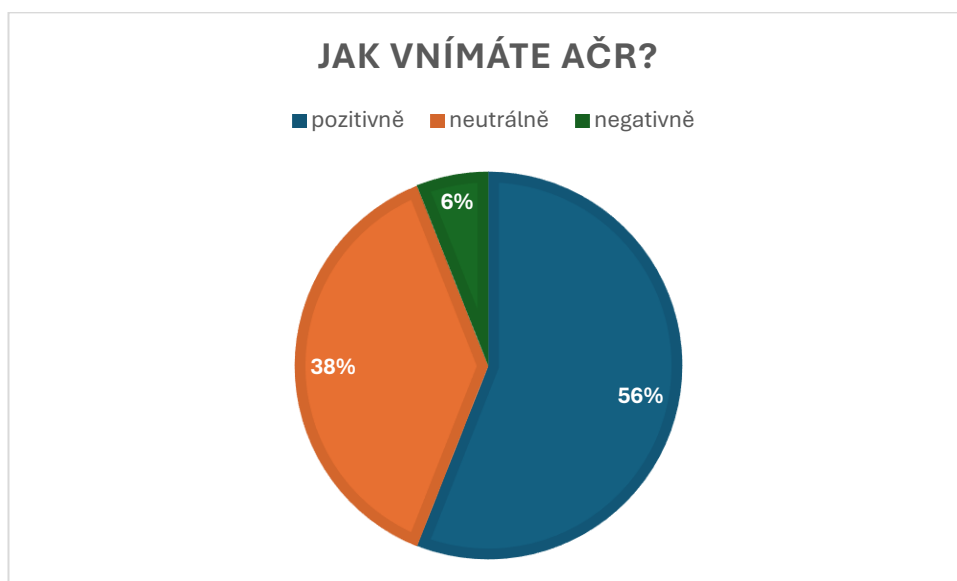
Zdroj (vlastní)

Tato otázka byla zařazena s cílem zjistit, jak velký zájem mají respondenti o vojenské a bezpečnostní otázky, což může ovlivnit jejich povědomí o Armádě ČR a jejích koncepčních plánech. Z celkového počtu 150 respondentů největší skupina, 59 osob (39,3 %), uvedla, že si občas přečtou nebo poslechnou zprávy o armádě a bezpečnosti. Dalších 33 respondentů (22 %) uvedlo, že pravidelně sledují dění a zajímají se o detaily.

Naopak méně intenzivní zájem vyjádřilo 31 osob (20,7 %), které se o tato témata zajímají jen výjimečně, a 27 respondentů (18 %) uvedlo, že se o ně vůbec nezajímají.

Tyto výsledky ukazují, že většina respondentů má alespoň základní povědomí o vojenských a bezpečnostních otázkách, přičemž téměř čtvrtina dotazovaných se těmito tématům věnuje pravidelně. Na druhou stranu poměrně vysoký podíl respondentů (38,7 %) se o armádu a bezpečnost zajímá jen minimálně nebo vůbec, což může mít vliv na jejich znalosti a postoje k plánované koncepci výstavby Armády ČR.

Otázka č.4



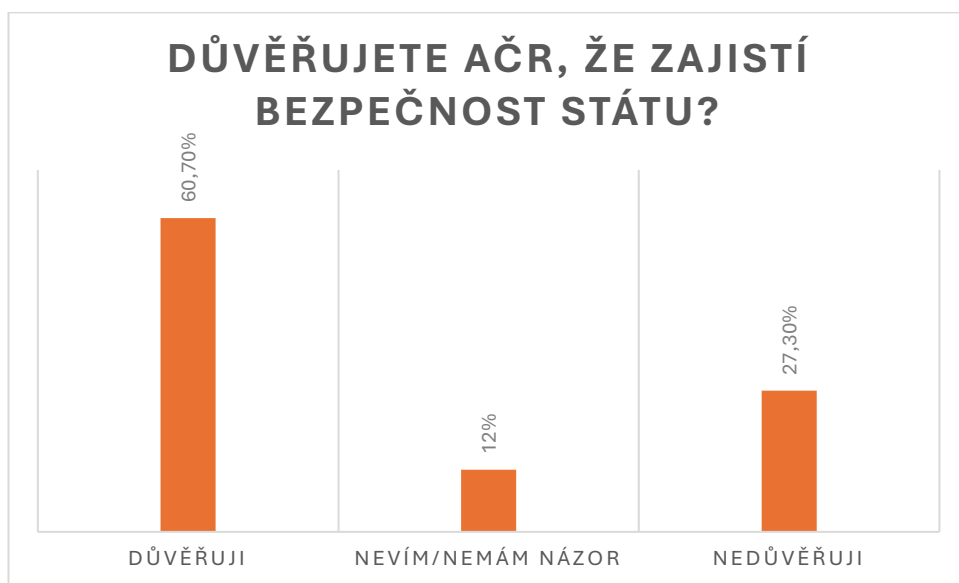
Zdroj (vlastní)

Tato otázka byla zařazena s cílem zjistit, jak veřejnost vnímá Armádu ČR, což je klíčové pro pochopení její celkové důvěryhodnosti a podpory mezi občany. Z celkového počtu 150 respondentů vyjádřilo 84 osob (56 %) pozitivní vnímání Armády ČR, což naznačuje, že většina dotazovaných hodnotí armádu kladně a pravděpodobně vnímá její roli jako důležitou pro bezpečnost státu.

Naopak 9 respondentů (6 %) uvedlo, že armádu vnímají negativně, což představuje menšinový názor. 57 dotazovaných (38 %) odpovědělo neutrálně, což znamená, že tito respondenti nemají na Armádu ČR vyhraněný názor nebo se o její činnost příliš nezajímají.

Tyto výsledky ukazují, že Armáda ČR má mezi veřejností poměrně silnou podporu, přičemž jen malá část respondentů ji vnímá negativně. Významný podíl neutrálních odpovědí ale naznačuje, že část společnosti nemá k armádě jasně vyhraněný postoj, což může souviset s nedostatkem informací o její činnosti nebo s obecně nižším zájmem o bezpečnostní témata.

Otázka č.5



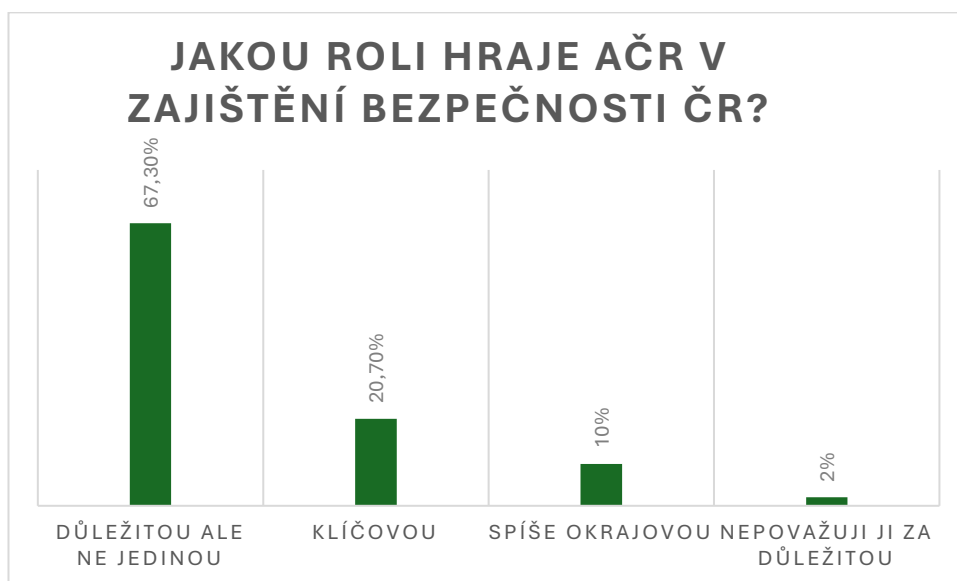
Zdroj (vlastní)

Tato otázka byla položena s cílem zjistit, jak veřejnost vnímá schopnost Armády ČR zajistit bezpečnost státu. Z celkového počtu 150 respondentů vyjádřilo 91 osob (60,7 %) důvěru v Armádu ČR, což naznačuje, že většina dotazovaných považuje armádu za spolehlivou složku obrany státu.

Naopak 41 respondentů (27,3 %) uvedlo, že armádě v tomto ohledu nedůvěřují, což představuje více než čtvrtinu odpovědí. Dalších 18 dotazovaných (12 %) zvolilo možnost „nevím“, což může naznačovat nejistotu ohledně schopností armády nebo nedostatek informací o její činnosti.

Tyto výsledky ukazují, že i když většina respondentů Armádě ČR důvěřuje, stále existuje významná část veřejnosti, která má v její schopnosti zajistit bezpečnost státu pochybnosti nebo se v této otázce necítí jistá. Tento faktor může být důležitý pro další komunikaci armády směrem k veřejnosti a pro budování důvěry v její schopnosti.

Otázka č.6



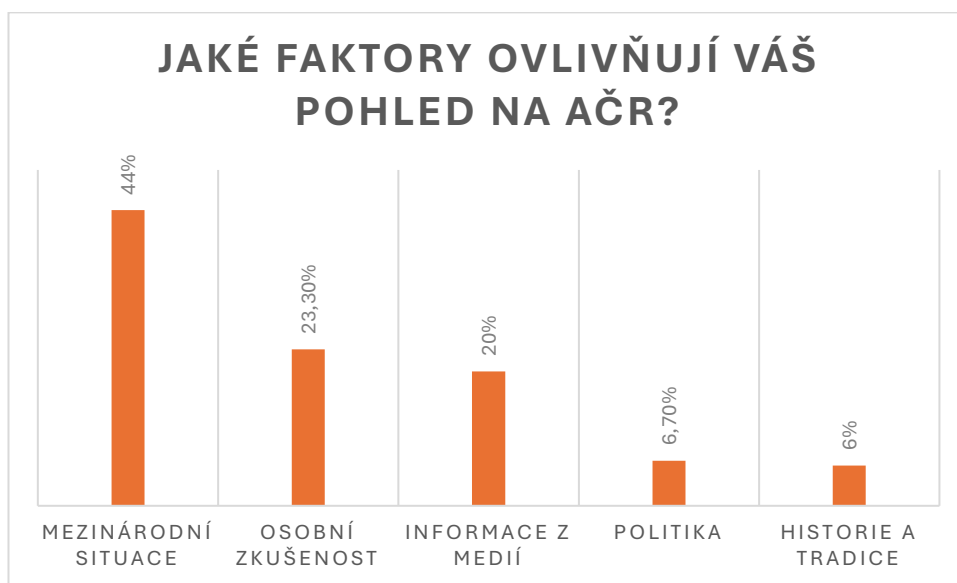
Zdroj (vlastní)

Tato otázka byla zaměřena na to, jak respondenti vnímají roli Armády ČR v zajištění bezpečnosti státu. Z celkového počtu 150 respondentů považuje 101 osob (67,3 %) roli armády za důležitou, ale ne jedinou, což naznačuje, že většina dotazovaných vnímá armádu jako klíčovou složku bezpečnostního systému, ale zároveň uznává existenci dalších faktorů a institucí, které přispívají k celkové bezpečnosti státu.

31 respondentů (20,7 %) ji označilo za klíčovou, což ukazuje, že pro tuto část veřejnosti má armáda nezastupitelnou roli v ochraně státu. Naopak 15 dotazovaných (10 %) uvedlo, že považují roli armády za spíše okrajovou, což znamená, že vnímají její význam jako menší. Pouze 3 respondenti (2 %) uvedli, že armádu nepovažují za důležitou v oblasti bezpečnosti státu.

Tyto výsledky ukazují, že veřejnost převážně vnímá Armádu ČR jako důležitou složku zajištění bezpečnosti, přičemž část respondentů uznává i roli dalších faktorů. Zajímavé je, že jen velmi malá část respondentů armádu považuje za méně důležitou či zbytečnou, což svědčí o její silné pozici ve vnímání veřejnosti.

Otázka č. 7



Zdroj (vlastní)

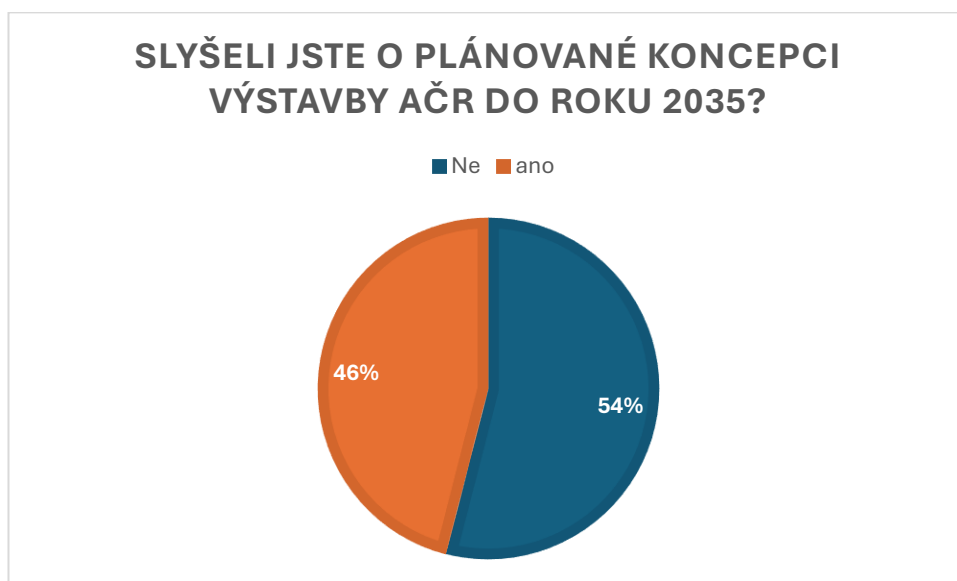
Tato otázka byla zaměřena na faktory, které ovlivňují pohled respondentů na Armádu ČR. Z celkového počtu 150 respondentů se 66 osob (44 %) shodlo na tom, že mezinárodní situace je nejvýznamnějším faktorem, který ovlivňuje jejich názor na armádu. To naznačuje, že většina dotazovaných považuje aktuální bezpečnostní a geopolitické okolnosti za klíčové pro posuzování role armády.

35 respondentů (23,3 %) uvedlo, že osobní zkušenost je důležitým faktorem v jejich vnímání armády, což ukazuje, že zkušenosti jednotlivců, ať už pozitivní nebo negativní, hrají roli při formování názoru na armádu. Dále 30 respondentů (20 %) považuje za důležitý faktor informace z médií, což svědčí o vlivu veřejné komunikace a informací, které jsou šířeny masovými médii.

Naopak 10 dotazovaných (6,7 %) uvedlo, že jejich pohled na armádu ovlivňují politické názory, což naznačuje, že pro menší část veřejnosti může být armáda vnímána skrze politické preference. 9 respondentů (6 %) uvedlo, že historie a tradice hrají významnou roli při jejich pohledu na armádu, což může odrážet vliv historických zkušeností a dlouhodobých tradic na názorovou orientaci respondentů.

Tyto výsledky ukazují, že na vnímání Armády ČR má vliv několik různých faktorů, přičemž mezinárodní situace, osobní zkušenosti a informace z médií jsou vnímány jako nejvýznamnější.

Otázka č.8



Zdroj (vlastní)

Tato otázka byla zaměřena na povědomí respondentů o plánované koncepci výstavby Armády ČR do roku 2035. Z celkového počtu 150 respondentů se 81 osob (54 %) přiznalo, že vůbec nevědí o této koncepci, což naznačuje, že více než polovina veřejnosti není informována o konkrétních plánech armády na modernizaci a rozvoj do roku 2035.

61 respondentů (40,7 %) uvedlo, že o koncepci slyšeli, ale pouze rámcově, což znamená, že mají určité povědomí o jejích obrysech, ale chybí jim detailnější informace. Pouze 8 respondentů (5,3 %) se vyjádřilo, že znají podrobnosti o plánované koncepci výstavby armády do roku 2035.

Tyto výsledky ukazují, že veřejnost není dostatečně informována o plánovaných změnách a rozvoji Armády ČR, což může znamenat potřebu lepší komunikace a informování široké veřejnosti o strategických plánech armády v budoucnosti.

Otázka č.9



Zdroj (vlastní)

Tato otázka byla zaměřena na hodnocení plánované koncepce výstavby Armády ČR do roku 2035. Z celkového počtu 150 respondentů hodnotí 99 osob (66 %) koncepci neutrálně, což naznačuje, že většina veřejnosti nemá vyhraněný názor na tuto plánovanou strategii nebo ji vnímá spíše jako informaci, která nevyvolává silné emoce.

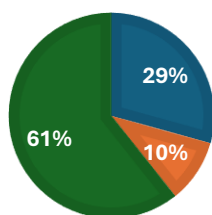
36 respondentů (28 %) ji hodnotí spíše pozitivně, což ukazuje, že část respondentů vnímá plánovanou koncepci jako krok správným směrem. 8 respondentů (6 %) zvolilo hodnocení spíše negativně, což naznačuje určité pochybnosti o jejích cílech nebo realizaci. 6 respondentů (4 %) hodnotí koncepci velmi pozitivně, což naznačuje, že pro tuto část respondentů je plán velmi optimistický a očekávají pozitivní dopady. Pouze 1 respondent (0,7 %) hodnotí koncepci velmi negativně, což je minimální podíl dotazovaných.

Tyto výsledky ukazují, že většina respondentů má neutrální postoj k plánované koncepci výstavby Armády ČR, zatímco pozitivní hodnocení převládá u menší části veřejnosti. Významná část populace si zřejmě není jista podrobnostmi nebo očekávanými dopady této koncepce, což může ukazovat na potřebu širšího informování a diskuse o plánech armády.

Otázka č.10

**MYSLÍTE SI, ŽE PLÁNOVANÁ KONCEPCE
VÝSTAVBY ARMÁDY ČR DO ROKU 2035 JE
ADEKVÁTNÍ ODPOVĚDÍ NA OČEKÁVANÉ
BEZPEČNOSTNÍ HROZBY?**

■ ano ■ ne ■ nevím



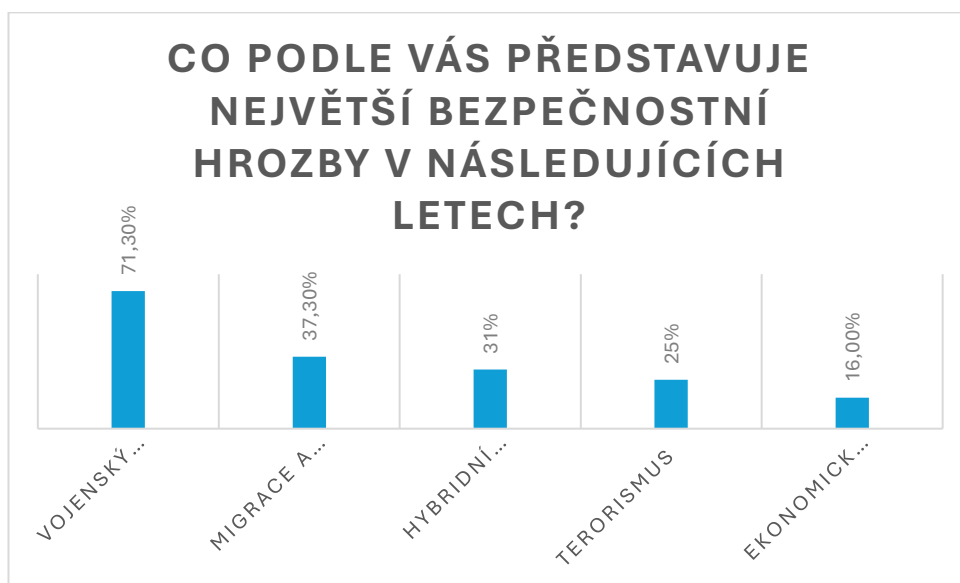
Zdroj (vlastní)

Tato otázka byla zaměřena na posouzení, zda respondenti považují plánovanou koncepci výstavby Armády ČR do roku 2035 za adekvátní odpověď na očekávané bezpečnostní hrozby. Z celkového počtu 150 respondentů 91 osob (60,7 %) uvedlo, že neví nebo nemá názor na tuto otázku, což naznačuje, že více než polovina dotazovaných nemá dostatek informací nebo není schopna posoudit, zda koncepce skutečně odpovídá budoucím bezpečnostním výzvám.

41 respondentů (27,3 %) se domnívá, že spíše odpovídá na očekávané hrozby, což ukazuje, že tato část veřejnosti vnímá koncepci jako přiměřenou a relevantní vzhledem k současným i budoucím bezpečnostním potřebám. Naopak 13 respondentů (8,7 %) uvedlo, že spíše neodpovídá, a 3 respondenti (2 %), že plně odpovídá, což naznačuje, že malá část veřejnosti je přesvědčena o úplné adekvátnosti plánů. Pouze 2 respondenti (1,3 %) se vyjádřili, že plán vůbec neodpovídá na očekávané bezpečnostní hrozby.

Tyto výsledky ukazují, že většina respondentů není zcela jistá, zda plánovaná koncepce výstavby Armády ČR do roku 2035 odpovídá budoucím hrozbám, což poukazuje na nedostatek informací nebo na nejistotu ohledně konkrétních aspektů této koncepce. Zároveň však existuje část veřejnosti, která považuje tento plán za adekvátní odpověď na bezpečnostní výzvy.

Otázka č.11



Zdroj (vlastní)

Tato otázka se zaměřila na to, jaké bezpečnostní hrozby respondenti považují za největší v následujících letech. Respondenti měli možnost vybrat více odpovědí, což umožnilo získat širší spektrum názorů.

Nejvíce byla označena hrozba vojenského konfliktu v Evropě, a to 107krát, což představuje 71,3 % odpovědí. Tento výsledek ukazuje, že většina veřejnosti vnímá tradiční vojenské hrozby, zejména v kontextu geopolitických napětí v Evropě, jako nejvýznamnější potenciální riziko. K tomuto vnímání pravděpodobně přispívá i probíhající válka na Ukrajině, která zvýšila obavy z další eskalace konfliktů v Evropě.

Další významnou hrozbou, označenou 56krát (37,3 %), byla migrace a destabilizace. Tento výsledek naznačuje obavy z možného vlivu migrace na stabilitu v Evropě a dalších regionech.

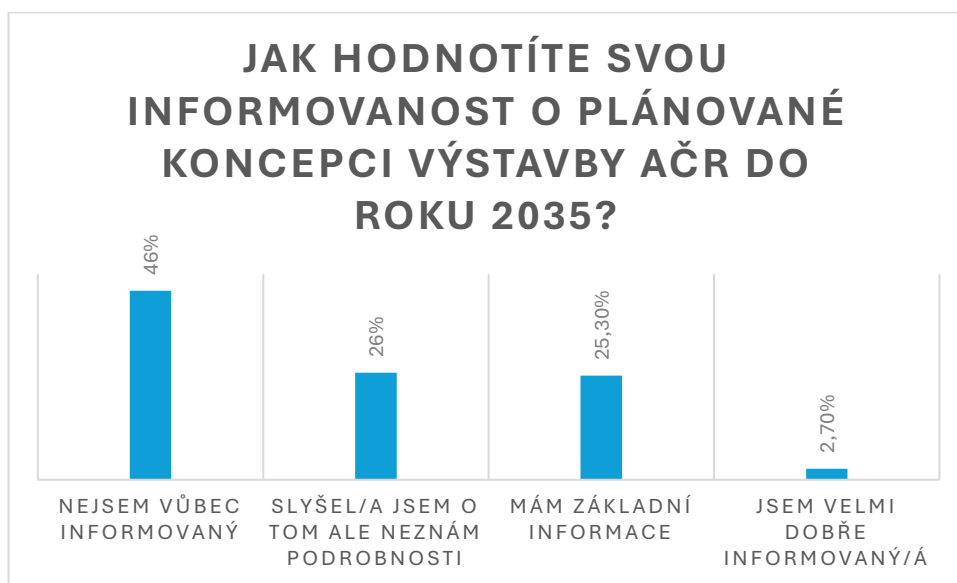
46 odpovědí (30,7 %) bylo zaměřeno na hybridní hrozby a kybernetické útoky, což ukazuje rostoucí zájem o kybernetickou bezpečnost a nové formy konfliktů, které mohou mít destruktivní dopad i bez přímého vojenského střetu.

38krát (25 %) byla označena hrozba terorismu, což odráží obavy z extremistických a radikálních skupin, které mohou destabilizovat regiony.

Nakonec 24 odpovědí (16 %) se týkalo ekonomických hrozeb, což poukazuje na obavy z ekonomických krizí, které mohou mít širší dopady na stabilitu a bezpečnost.

Tyto výsledky ukazují, že veřejnost vnímá celou řadu hrozeb, přičemž tradiční vojenský konflikt zůstává dominantním faktorem. Vznikající hrozby, jako jsou kybernetické útoky a hybridní konflikty, však také získávají na významu. Je důležité si uvědomit, že respondenti mohli vybrat více odpovědí, což podtrhuje komplexnost vnímání bezpečnostních hrozeb.

Otázka č.12



Zdroj (vlastní)

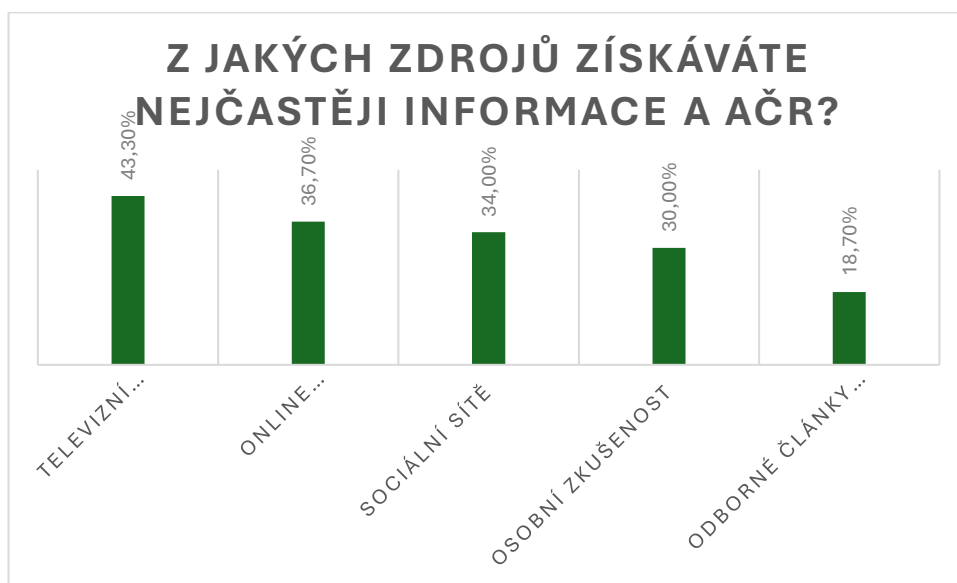
Tato otázka se zaměřila na hodnocení informovanosti respondentů o plánované koncepci výstavby Armády ČR do roku 2035. Z celkového počtu 150 respondentů 69 osob (46 %) uvedlo, že nejsou vůbec informováni o této koncepci. To ukazuje, že téměř polovina veřejnosti nemá žádné povědomí o plánech armády na modernizaci a výstavbu do roku 2035, což může být indikátorem potřeby lepší komunikace a informovanosti ze strany relevantních institucí.

39 respondentů (26 %) uvedlo, že slyšeli o koncepci, ale neznají podrobnosti, což znamená, že část veřejnosti má nějaké povědomí, ale není obeznámena s konkrétními detaily těchto plánů. 38 respondentů (25,3 %) má základní informace, což naznačuje, že část veřejnosti má určité povědomí o koncepci, ale stále je potřeba doplnit více informací pro lepší pochopení jejího obsahu a důsledků.

Pouze 4 respondenti (2,7 %) uvedli, že jsou velmi dobře informováni o této koncepci, což je velmi malý podíl. Tento výsledek opět potvrzuje, že veřejnost není dostatečně informována o konkrétních plánech výstavby a modernizace Armády ČR do roku 2035.

Tyto výsledky ukazují, že existuje výrazný nedostatek informovanosti o plánované koncepci výstavby Armády ČR, což může naznačovat potřebu lepší komunikace a transparentnosti v této oblasti ze strany vlády, Ministerstva obrany a AČR.

Otázka č.13



Zdroj (vlastní)

Tato otázka se zaměřila na to, z jakých zdrojů respondenti nejčastěji získávají informace o Armádě ČR. Respondenti měli možnost vybrat více odpovědí, což umožnilo získat širší spektrum informací o různých zdrojích.

Nejvíce označenou odpovědí bylo televizní zpravodajství, které bylo vybráno 65krát (43,3 %). To ukazuje, že pro část veřejnosti zůstává tradiční forma médií hlavním kanálem pro získávání informací o armádě.

Další častý zdroj informací je online zpravodajství, které bylo označeno 55krát (36,7 %). Tento výsledek ukazuje na rostoucí popularitu digitálních médií jako významného zdroje informací.

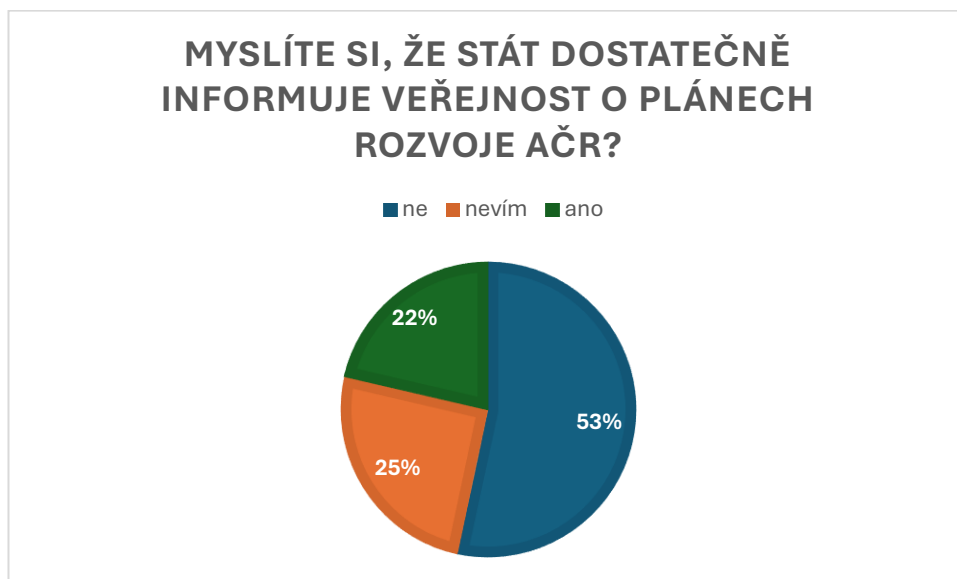
Odpověď sociální sítě byla označena 51krát (34 %), což odráží vliv moderní digitální komunikace, kde se informace o armádě mohou rychle šířit a dosahovat široké veřejnosti.

Osobní zkušenosti nebo známi v armádě byly označeny 45krát (30 %), což naznačuje, že pro část veřejnosti jsou osobní kontakty a zkušenosti důležitým zdrojem informací o armádě.

Nakonec odborné články a publikace byly vybrány 28krát (18,7 %), což ukazuje, že určité části veřejnosti záleží na podrobnějších a specializovaných zdrojích pro pochopení problematiky armády.

Tyto výsledky ukazují na širokou škálu zdrojů, které veřejnost využívá k získávání informací o Armádě ČR. Televize a online média jsou nejčastějšími kanály, avšak pro část veřejnosti mají význam i osobní zkušenosti a odborné publikace.

Otázka č.14



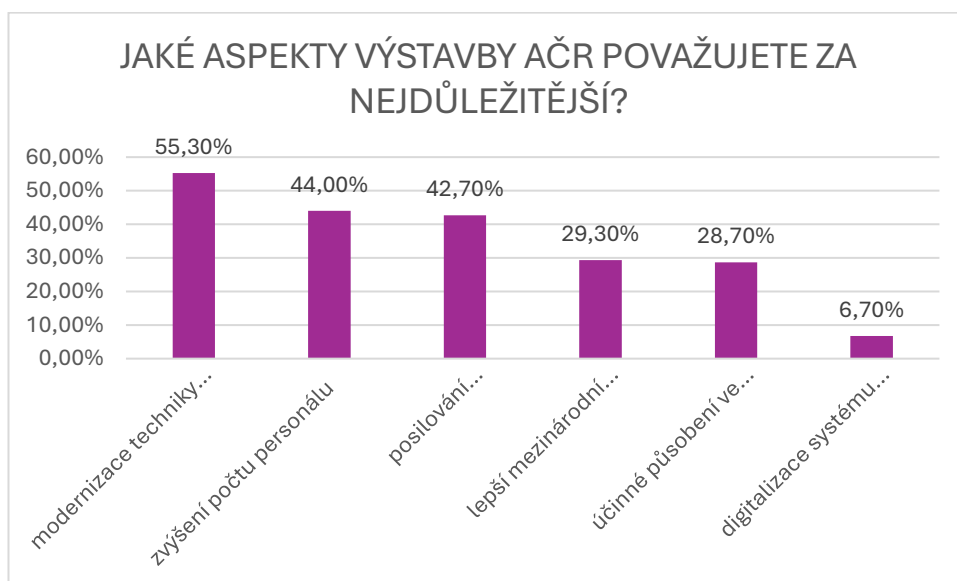
Zdroj (vlastní)

Tato otázka se zaměřila na hodnocení toho, zda respondenti považují informovanost veřejnosti o plánech rozvoje Armády ČR za dostatečnou. Z celkového počtu 150 respondentů 53 % (79 osob) uvedlo, že ne, stát podle nich nedostatečně informuje veřejnost o plánech rozvoje armády. Tento výsledek naznačuje, že většina veřejnosti cítí, že není dostatečně seznámena s konkrétními kroky a plány, které Armáda ČR plánuje v rámci svého rozvoje.

25 % (38 respondentů) uvedlo, že neví, zda stát informuje veřejnost dostatečně, což může ukazovat na nejistotu nebo nedostatek informací o tomto tématu. Pouze 22 % (33 respondentů) souhlasí s tím, že stát dostatečně informuje veřejnost o plánech rozvoje Armády ČR.

Tyto výsledky ukazují na významný nedostatek v oblasti informovanosti veřejnosti o plánech rozvoje Armády ČR, což může být signálem pro zlepšení komunikačních kanálů a transparentnosti státních institucí v této oblasti.

Otázka č.15



Zdroj (vlastní)

Graf č. 15 znázorňuje odpovědi respondentů na otázku týkající se nejdůležitějších aspektů koncepce výstavby Armády České republiky do roku 2035. Jelikož bylo možné zvolit více odpovědí, celkový počet odpovědí přesahuje počet respondentů (150).

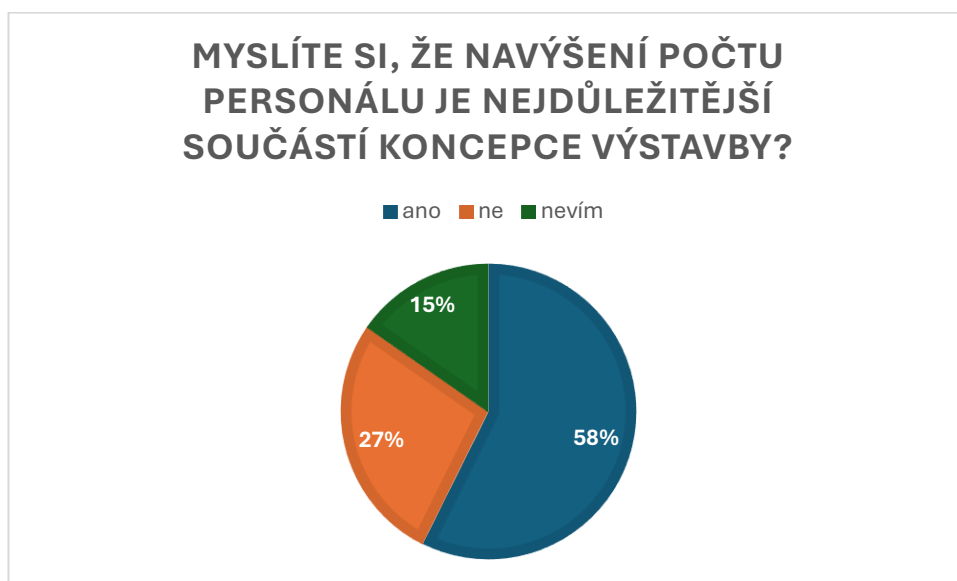
Největší důraz veřejnost klade na modernizaci techniky a výzbroje, kterou označilo 83 respondentů (55,3 %). Druhým nejčastěji preferovaným aspektem je zvýšení počtu personálu, které považuje za klíčové 66 respondentů (44 %). Velký význam respondenti přikládají také posilování připravenosti, nasaditelnosti a udržitelnosti (64 respondentů, 42,7 %).

Méně často respondenti volili faktory jako lepší mezinárodní spolupráce (44 respondentů, 29,3 %) a účinné působení ve všech operačních doménách – voda, vzduch, země, kyberprostor (43 respondentů, 28,7 %). Nejmenší důraz byl kladen na digitalizaci systému velení a řízení, kterou považuje za prioritní pouze 10 respondentů (6,7 %).

Z výsledků vyplývá, že veřejnost preferuje především hmatatelné změny, jako je modernizace techniky a navyšování personálních kapacit, zatímco digitalizace nebo širší operační schopnosti nejsou vnímány jako tak zásadní.

Tyto výsledky ukazují, že veřejnost vnímá jako nejdůležitější modernizaci techniky a výzbroje, ale zároveň klade důraz na posílení personálu, připravenosti a mezinárodní spolupráce, což ukazuje na komplexní pohled na výstavbu a rozvoj armády. Ačkoliv ji 53 % nezná viz graf číslo 14, z vybraných možností vybrali viz výše uvedené možnosti.

Otázka č.16



Zdroj (vlastní)

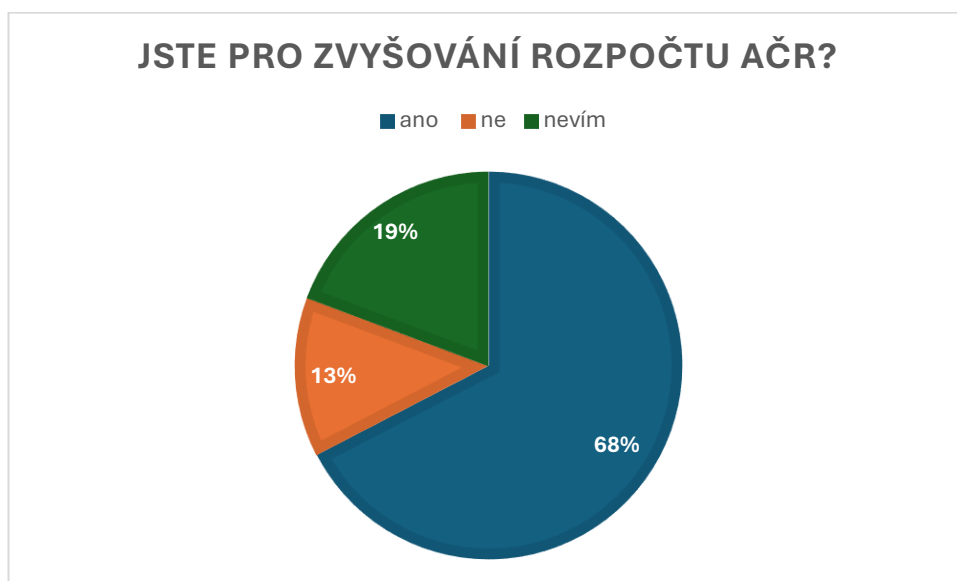
Tato otázka se zaměřila na to, zda respondenti považují navýšení počtu personálu za nejdůležitější součást koncepce výstavby Armády ČR. Z celkového počtu 150 respondentů 58 % (87 osob) odpovědělo ano, tedy že považují navýšení počtu personálu za důležitou součást koncepce výstavby armády. Tento výsledek naznačuje, že většina veřejnosti vnímá posílení personálních zdrojů jako nezbytné pro zajištění operativní schopnosti a připravenosti armády.

27 % (40 respondentů) uvedlo, že ne, což znamená, že část veřejnosti ne považuje navýšení počtu personálu za klíčovou prioritu v rámci koncepce výstavby armády.

15 % (23 respondentů) odpovědělo, že neví nebo nemá názor, což naznačuje nejistotu nebo nedostatek informací o tom, jakým směrem by měla koncepce výstavby armády směřovat v oblasti personálních zdrojů.

Tyto výsledky ukazují, že většina veřejnosti vnímá navýšení počtu personálu jako důležitou součást rozvoje Armády ČR, ale zároveň existuje část lidí, kteří se zaměřují na jiné aspekty, jako je modernizace techniky nebo posilování mezinárodní spolupráce.

Otázka č.17



Zdroj (vlastní)

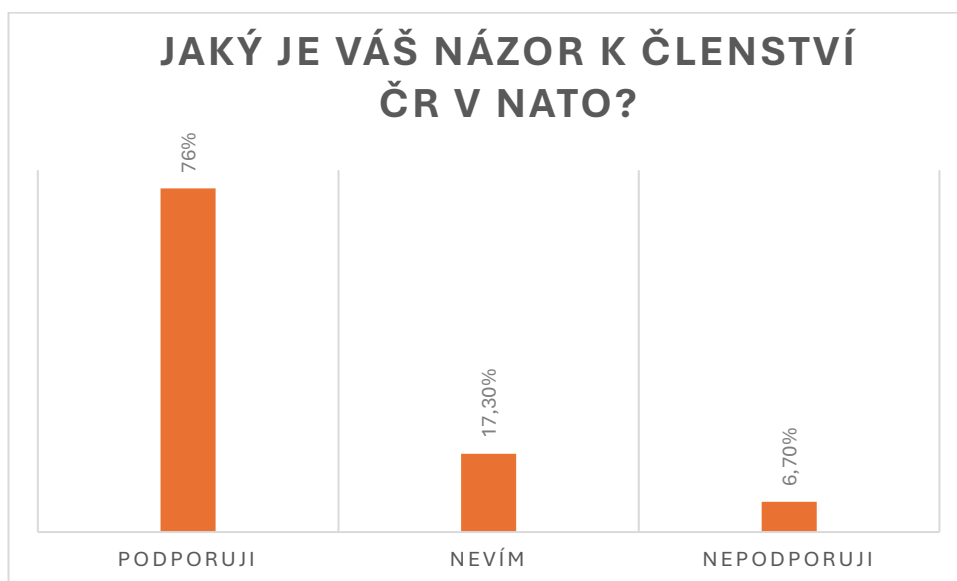
Tato otázka se zaměřila na podporu veřejnosti pro zvyšování rozpočtu Armády ČR. Z celkového počtu 150 respondentů 68 % (102 osob) uvedlo, že ano, jsou pro zvyšování rozpočtu Armády ČR. Tento výsledek ukazuje, že většina veřejnosti souhlasí s potřebou navýšení financí pro armádu, což může být spojeno s vnímáním rostoucích bezpečnostních hrozeb a potřeby modernizace armády.

13 % (19 respondentů) odpovědělo, že ne, tedy že nesouhlasí se zvyšováním rozpočtu Armády ČR, což naznačuje, že část veřejnosti se obává, že navýšení rozpočtu může znamenat neefektivní využívání veřejných prostředků nebo nevidí potřebu pro zvýšení financí.

19 % (29 respondentů) uvedlo, že neví nebo nemá názor, což může naznačovat nejistotu nebo nedostatek informací o tom, jak by navýšení rozpočtu ovlivnilo schopnosti armády nebo celkovou bezpečnostní situaci.

Tyto výsledky ukazují na širokou podporu pro zvyšování rozpočtu Armády ČR, což je v souladu s vnímáním rostoucí potřeby modernizace a zajištění obrany státu.

Otázka č.18



Zdroj (vlastní)

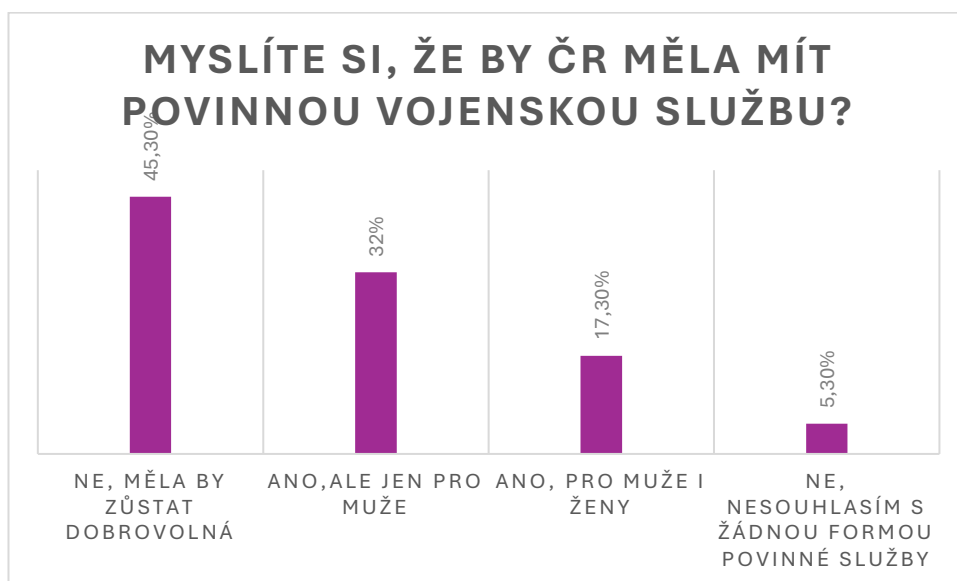
Tato otázka se zaměřila na postoj respondentů k členství České republiky v NATO. Z celkového počtu 150 respondentů 76 % (114 osob) uvedlo, že podporují členství ČR v NATO. Tento výsledek ukazuje na silnou podporu členství v této mezinárodní obranné organizaci, což může být spojeno s vnímáním NATO jako klíčového pilíře v oblasti bezpečnosti a obrany ČR.

17,3 % (26 respondentů) odpovědělo, že neví nebo nemá názor, což naznačuje, že část veřejnosti nemá jasné stanovisko ohledně členství v NATO, což může být důsledkem nedostatku informací nebo zájmu o tuto problematiku.

6,7 % (10 respondentů) uvedlo, že nepodporují členství ČR v NATO, což naznačuje, že malá část veřejnosti má negativní postoj k této organizaci, což může být způsobeno různými faktory, jako jsou obavy z mezinárodních konfliktů nebo vnímání NATO jako příliš vlivné.

Tyto výsledky ukazují, že většina respondentů vnímá členství v NATO jako pozitivní krok pro zajištění bezpečnosti a obrany České republiky.

Otázka č.19



Zdroj (vlastní)

Tato otázka se zaměřila na názor respondentů na povinnou vojenskou službu v České republice. Z celkového počtu 150 respondentů 45,3 % (68 osob) uvedlo, že ne, Česká republika by měla mít dobrovolnou vojenskou službu. Tento výsledek naznačuje, že většina respondentů preferuje dobrovolnost vojenské služby a zřejmě se obává potenciálních negativních důsledků povinné služby, jako je omezování svobody jednotlivce.

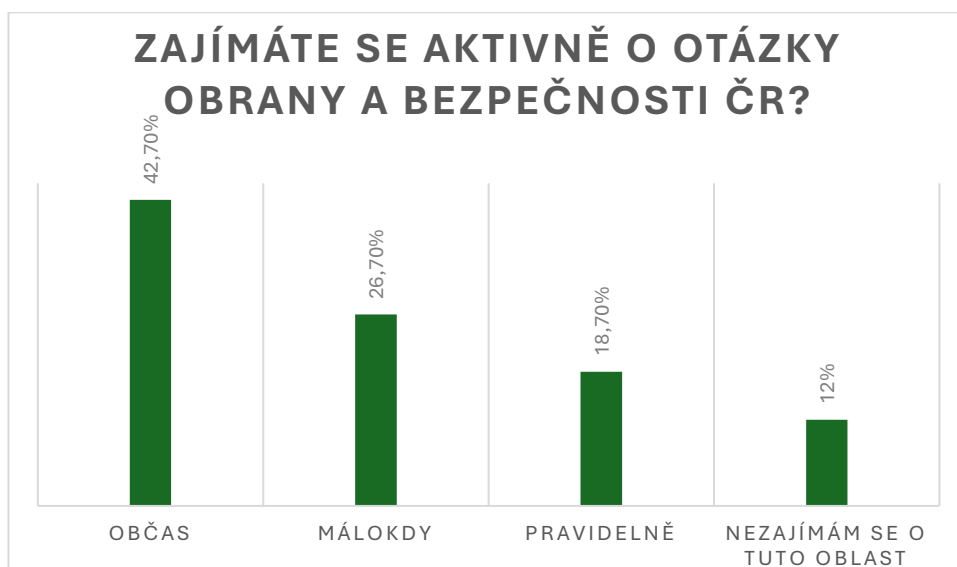
32 % (48 respondentů) odpovědělo, že ano, ale pouze pro muže, což naznačuje, že část veřejnosti by souhlasila s povinnou službou pouze pro jednu část populace, konkrétně pro muže, což může být ovlivněno tradicemi a historickým vnímáním vojenské služby jako povinnosti pro muže.

17,3 % (26 respondentů) by souhlasilo s povinnou vojenskou službou pro muže i ženy, což ukazuje na část veřejnosti, která se domnívá, že by měly mít všechny osoby povinnost přispět k obranyschopnosti země bez ohledu na pohlaví.

5,3 % (8 respondentů) uvedlo, že ne, nesouhlasí s žádnou formou povinné vojenské služby, což naznačuje, že malá část veřejnosti je proti jakékoliv formě povinné vojenské služby, možná z důvodu obavy o osobní svobody nebo přesvědčení, že moderní armáda by měla být tvořena pouze profesionály.

Tyto výsledky ukazují, že veřejnost má různorodé názory na povinnou vojenskou službu, přičemž většina preferuje dobrovolnost, ale zároveň je i významná část respondentů, která by byla pro omezenou nebo celkovou povinnou vojenskou službu. Tyto výsledky odrážejí současnou vnitropolitickou situaci.

Otázka č.20



Zdroj (vlastní)

Tato otázka se zaměřila na to, jak se respondenti aktivně zajímají o otázky obrany a bezpečnosti České republiky. Z celkového počtu 150 respondentů 42,7 % (64 osob) uvedlo, že se o tuto oblast zajímají občas, což naznačuje, že část veřejnosti má určité povědomí o obranných otázkách a bezpečnostní situaci, ale ne sleduje tuto problematiku pravidelně.

26,7 % (40 respondentů) odpovědělo, že se zajímají málo, což ukazuje na menší zájem o tuto oblast. Mohlo by to znamenat, že někteří respondenti považují obranné otázky za méně prioritní nebo nemají přístup k relevantním informacím.

18,7 % (28 respondentů) uvedlo, že se o tuto problematiku zajímají pravidelně, což naznačuje, že menší, ale významná část veřejnosti sleduje dění v oblasti obrany a bezpečnosti aktivně a pravidelně.

12 % (18 respondentů) se o tuto oblast vůbec nezajímají, což může být způsobeno nezájmem o bezpečnostní otázky nebo pocitem, že tato témata nejsou pro jejich každodenní život klíčová.

Tyto výsledky ukazují, že veřejnost má různý přístup k tématům obrany a bezpečnosti, přičemž většina se o tuto oblast zajímá pouze občas nebo málo, a jen menší část ji sleduje pravidelně.

7.3 Shrnutí vyhodnocených hypotéz

Hypotézy, které si autor stanovil, byly po vyhodnocení dotazníkového šetření, potvrzeny či vyvráceny následovně.

1. Hypotéza

Více než 65 % občanů ČR vnímá Armádu České republiky převážně pozitivně a důvěřuje jejím schopnostem zajistit obranu státu.

Tato hypotéza se potvrdila. Z odpovědí na otázky 4, 5 a 6 autor vyhodnotil, že 68,2 % dotazovaných vnímá Armádu České republiky převážně pozitivně a důvěřuje jejím schopnostem zajistit obranu státu.

2. Hypotéza

Více než 40 % občanů ČR si myslí, že plánovaná koncepce výstavby Armády České republiky do roku 2035 je adekvátní reakce na očekávané bezpečnostní hrozby.

Tato hypotéza se nepotvrdila. Z odpovědí na otázku číslo 10 autor vyhodnotil, že 29 % dotazovaných si myslí, že plánovaná koncepce výstavby Armády České republiky do roku 2035 je adekvátní reakcí na očekávané bezpečnostní hrozby.

3. Hypotéza

Více než 60 % občanů ČR není dostatečně informována o plánované koncepci výstavby Armády České republiky do roku 2035.

Tato hypotéza se nepotvrdila. Z odpovědí na otázky číslo 8, 9, 12 a 14 autor vyhodnotil, že 54,75 % dotazovaných není dostatečně informována o plánované koncepci výstavby Armády České republiky do roku 2035.

4. Hypotéza

více než 30 % občanů ČR vnímá, že zvýšení počtů personálu je nejdůležitější aspekt koncepce výstavby Armády České republiky do roku 2035.

Hypotéza, že více než 30 % občanů ČR považuje zvyšování počtu personálu za nejdůležitější aspekt koncepce výstavby Armády ČR do roku 2035, se potvrdila, protože souhrnné výsledky z otázky 15 a 16 ukázaly, že tento faktor označilo celkem 51 % respondentů.

Nicméně je důležité zmínit, že v otázce 15, kde měli respondenti možnost zvolit více aspektů, bylo zvýšení počtu personálu až druhou nejčastěji volenou odpovědí (44 %), zatímco největší podporu získala modernizace techniky a výzbroje (55,3 %). Naopak v otázce 16, kde měli vybrat jediný nejdůležitější faktor, se zvyšování počtu personálu umístilo na prvním místě.

Z těchto výsledků lze usuzovat, že veřejnost sice vnímá modernizaci techniky jako klíčový prvek celkové modernizace AČR, avšak když se zaměří na nejpodstatnější jednotlivý faktor, přiklání se k personálním kapacitám armády. Tento rozdíl naznačuje, že lidé považují obě oblasti za důležité, ale otázka lidských zdrojů je v jejich očích pro efektivitu AČR zásadnější.

Závěr

Tato bakalářská práce se zaměřila na zkoumání veřejného mínění o Armádě České republiky (AČR) a hodnocení plánované koncepce její výstavby do roku 2035. Hlavním cílem práce bylo zjistit, jak občané vnímají modernizaci a rozvoj AČR, do jaké míry jsou informováni o plánovaných změnách a jaké faktory ovlivňují jejich postoj k armádě, přičemž výzkum měl sloužit jako podklad pro další analýzy a diskuse o bezpečnostní politice a budoucnosti obrany České republiky.

Dotazníkové šetření, kterého se zúčastnilo 150 respondentů, přineslo zajímavé a přínosné výsledky. Potvrdila se hypotéza, že většina občanů vnímá Armádu České republiky pozitivně a důvěřuje jejím schopnostem zajistit obranu státu. Na základě odpovědí na otázky 4, 5 a 6, kde se 68,2 % respondentů vyjádřilo pozitivně, lze konstatovat, že veřejnost má k armádě důvěru a považuje ji za schopnou reagovat na bezpečnostní hrozby, což je klíčové pro její efektivní fungování. Tento výsledek ukazuje na stabilní podporu AČR, která je nezbytná pro udržení její důvěryhodnosti a prestiže v očích veřejnosti.

Naopak se nepotvrdila druhá hypotéza, která předpokládala, že více než 40 % občanů ČR považuje plánovanou koncepci výstavby AČR do roku 2035 za adekvátní reakci na očekávané bezpečnostní hrozby. Výzkum ukázal, že pouze 28,5 % respondentů souhlasí s tím, že plánovaná koncepce odpovídá těmto hrozbám. Tento výsledek naznačuje, že veřejnost má jisté pochybnosti o efektivitě a adekvátnosti plánovaných změn v AČR vzhledem k aktuálním a očekávaným bezpečnostním výzvám, jako jsou vojenské konflikty, kybernetické hrozby nebo migrační krizové situace. Tento nesouhlas může být důsledkem nedostatečné informovanosti, jelikož více než polovina dotazovaných plánovanou Koncepci výstavby AČR do roku 2035 neznají.

Dále se nepotvrdila třetí hypotéza, která předpokládala, že více než 80 % občanů ČR není dostatečně informováno o plánované koncepci výstavby AČR do roku 2035. Výsledky ukázaly, že informovanost veřejnosti je sice relativně nízká, ale ne dosahuje tak vysokého procenta, jak bylo očekáváno. Pouze 48,3 % respondentů uvedlo, že nemá dostatečné informace o této koncepci. Tento výsledek ukazuje na zlepšení komunikace mezi státem a občany, ale zároveň naznačuje, že stát musí v budoucnosti více investovat do informování veřejnosti o plánovaných změnách a reformách v armádě. Je možné, že lepší informovanost by mohla vést k větší podpoře plánovaných změn a ke zvýšení důvěry veřejnosti v armádu.

Poslední hypotéza, že více než 30 % občanů vnímá zvýšení počtu personálu jako nejdůležitější aspekt koncepce výstavby AČR do roku 2035, se také potvrdila. Z odpovědí na otázky 15 a 16 bylo zjištěno, že celkově 51 % respondentů označilo zvýšení počtu personálu za klíčový faktor. Nicméně je třeba zmínit, že v otázce 15, kde mohli respondenti volit více možností, bylo zvyšování počtu personálu až druhým nejčastěji voleným aspektem (44 %), zatímco největší podporu získala modernizace techniky a výzbroje (55,3 %). Naopak v otázce 16, kde měli vybrat jediný nejdůležitější faktor, se personální posílení umístilo na prvním místě.

Tento výsledek naznačuje, že veřejnost sice vnímá modernizaci techniky jako zásadní součást rozvoje AČR, ale pokud mají určit nejpodstatnější jednotlivý prvek, přiklání se k personálním kapacitám armády. To odráží povědomí o tom, že bez dostatečného počtu vojáků nelze efektivně zajistit obranu státu ani plnit závazky v rámci NATO. Tyto poznatky mohou ovlivnit budoucí rozhodování o alokaci prostředků a prioritách při implementaci koncepce výstavby AČR.

Celkově lze konstatovat, že veřejnost má k AČR převážně pozitivní postoj, avšak vnímání plánované koncepce její výstavby je rozporuplné. Na jedné straně občané věří v její schopnosti zajistit bezpečnost, na druhé straně mají určité pochybnosti o adekvátnosti plánovaných změn. Výsledky ukazují na potřebu lepší komunikace mezi státem a občany ohledně plánovaných změn, bezpečnostní politiky a cíle modernizace armády. Je kladeno důraz na informovanost, a to nejen v souvislosti s koncepcí výstavby, ale i s celkovou bezpečnostní politikou státu.

Veřejné mínění ve vztahu k AČR je v současnosti výrazně ovlivněno válkou na Ukrajině, která zásadně změnila vnímání bezpečnostních hrozeb a důležitosti obrany státu. Konflikt poukázal na nutnost modernizace armády, posílení jejich kapacit a lepší připravenosti na možné krizové situace. To se odráží i v debatách o budoucnosti AČR a její koncepci výstavby do roku 2035.

Koncepce výstavby Armády České republiky je aktuální nejen z hlediska dlouhodobého plánování, ale i proto, že se jeho obsahem v březnu 2025 zabýval Parlament ČR na svém zasedání. Diskuse o modernizaci AČR, posílení záloh a zvýšení obranyschopnosti státu tak nabývají na významu právě v kontextu probíhajícího konfliktu na Ukrajině a proměňující se bezpečnostní situace v Evropě.

Získaná data mohou sloužit jako cenný podklad pro další analýzy a diskuse o rozvoji armády a obranné politiky v České republice, stejně jako pro politické a odborné představitele při plánování budoucího směřování armádní politiky. Výzkum také naznačuje, že zlepšení informovanosti a transparentnosti může vést k lepší podpoře a důvěře veřejnosti ve státní instituce a armádu jako celku.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. Armáda České republiky: *symbol demokracie a státní suverenity: 1993-2012*. 2., dopl. vyd. Praha: Ministerstvo obrany ČR, odbor komunikace a propagace (OKP MO), 2013. ISBN 978-80-7278-614-5.
2. BOSL, Karl. *Die Erste Tschechoslowakische Republik als multinationaler Parteienstaat: Vorträge der Tagungen des Collegium Carolinum in Bad Wiessee vom 24. bis 27. November 1977 und vom 20. bis 23. April 1978*. Bad Wiesseer Tagungen des Collegium Carolinum. München: R. Oldenbourg, 1979. ISBN 3-486-49181-4.
3. DOUCEK, Petr; KONEČNÝ, Martin a NOVÁK, Luděk. *Řízení kybernetické bezpečnosti a bezpečnosti informací*. Praha: Professional Publishing, 2019. ISBN 978-80-88260-39-4.
4. DUBEC, Radek. *Doktrína Armády České republiky*. 3. vyd. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – Vojenský historický ústav Praha pro Centrum doktrín VeV – VA Vyškov, 2013. ISBN 978-80-7278-619-0.
5. FETKA, Josef, ŠRÁMEK, Pavel (ed.). *Československá válečná armáda 1918-1939*. Druhé vydání. Praha: Mladá fronta, 2019. ISBN 978-80-204-5565-9.
6. GERHÁT, Ivan. *Koncepce přípravy občanů k obraně státu: 2019-2024*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – Vojenský historický ústav Praha, 2019. ISBN 978-80-7278-775-3
7. HOMOLA, Zdeněk. *Generál Bedřich Homola: vrchní velitel Obrany národa : zakázaný hrdina*. Praha: ZHOLA, 2020. ISBN 978-80-270-8846-1
8. INHART, Petr a ROUDNÝ, Radim. *Ochrana obyvatelstva a terorismus: distanční opora*. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2009. ISBN 978-80-7395-165-8.
9. KLIMENT, Charles K. a NAKLÁDAL, Břetislav. *Slovenská armáda 1939-1945*. V Praze: Levné knihy KMa, 2006. ISBN 80-7309-395-2.
10. KLUČINA, Petr. *Vojenské dějiny Československa*. Ilustroval Pavel MAJOR. Praha: Naše vojsko, 1989. ISBN 80-206-0056-6.
11. KUBÁNEK, Vladimír. *Historie ČSLA: (organizace, druhy vojsk, výcvikový rok aj.)*. Knihovnicka.cz. Brno: Tribun EU, 2016. ISBN 978-80-263-1091-4.
12. Ministerstvo obrany České republiky – VHÚ Praha, 2024, ISBN 978-80-7278-873-6

13. *Obranná strategie České republiky: The defence strategy of the Czech Republic*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – VHÚ Praha, 2017. ISBN 978-80-7278-702-9.
14. PACNER, Karel. *Osudové okamžiky Československa*. 3., dopl. a přeprac. vyd. Praha: Brána, 2012. ISBN 978-80-7243-597-5.
15. ROUŠAR, Jaroslav. *Česká republika a její profesionální armáda*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2006. ISBN 80-7278-312-2.
16. SMOLÍK, Josef a ŠMÍD, Tomáš. *Vybrané bezpečnostní hrozby a rizika 21. století*. Brno: Masarykova univerzita, Mezinárodní politologický ústav, 2010. ISBN 978-80-210-5288-8.
17. STRAKA, Karel a KYKAL, Tomáš. *Československá armáda v letech budování a stabilizace 1918-1932*. Historie československé armády. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2013. ISBN 978-80-7278-604-6.

Elektronické zdroje

1. Generální štáb 1919–2019 | Armáda ČR. *acr.army.cz* [online], dostupné z: [i.https://acr.army.cz/struktura/historie/generalni-stab/generalni-stab-1919---2019-216104/](https://acr.army.cz/struktura/historie/generalni-stab/generalni-stab-1919---2019-216104/)
2. MAREK, Lukáš. *Evropský comeback povinné vojny. Jenže je úplně jiná, než pamatují Češi*. Online. <https://www.seznamzpravy.cz/>. 2025. Dostupné z: https://www.seznamzpravy.cz/clanek/zahranicni-povinna-vojna-zaziva-v-evrope-comeback-je-ale-uplne-jina-nez-driv-271525?utm_source=chatgpt.com. [cit. 2025-03-25].

Legislativní dokumenty

1. ČESKO, *Ústava ČR: Listina základních práv a svobod; Parlament ČR, Ústavní soud, Ombudsman, ministerstva; Antidiskriminační zákon, zákon o Sbirce zákonů: redakční uzávěrka*. ÚZ. [1995?] -. Ostrava: Sagit, [1995?] -. ISBN 978-80-7488-475-7. strana 202–203
2. ČESKO, Ústavní zákon č. 110/1998 Sb. o bezpečnosti České republiky čl.3 odst.1
3. ČESKO, Zákon č. 222/1999 Sb. o zajišťování obrany České republiky §1
4. ČESKO, Zákon č. 219/1999 Sb. o ozbrojených silách České republiky §1.

Seznam příloh

1. Dotazníkové šetření

Přílohy

Dotazník k Bakalářské práci

1 Jaký je váš věk?

Nápověda k otázce: Vyberte jednu odpověď

- ☐ 18-25 ☐ 26-35 ☐ 36-45 ☐ 46-55 ☐ 55 a více

2 Máte osobní zkušenost s Armádou ČR?

Nápověda k otázce: Vyberte jednu odpověď

- ☐ Ano, jsem/byl(a) jsem profesionální voják
☐ Ano, sloužil(a) jsem v aktivních zálohách
☐ Ano, absolvoval(a) jsem základní vojenskou službu
☐ Ano, zúčastnil(a) jsem se vojenského výcviku, kurzu nebo jiné akce pořádané armádou
☐ Ne, nemám žádnou osobní zkušenost

3 Jak často se zajímáte o vojenské a bezpečnostní otázky ČR?

Nápověda k otázce: Vyberte jednu odpověď

- ☐ Pravidelně sleduji dění a zajímám se o detaily
☐ Občas si přečtu nebo poslechnu zprávy o armádě a bezpečnosti
☐ Zajímám se jen výjimečně
☐ Vůbec se o to nezajímám

4 Jak celkově vnímáte Armádu ČR?

Nápověda k otázce: Vyberte jednu odpověď

- ☐ Velmi pozitivně ☐ Spíše pozitivně ☐ Neutrálně ☐ Spíše negativně ☐ Velmi negativně

5 Důvěřujete Armádě ČR, že zajistí bezpečnost státu?

Nápověda k otázce: Vyberte jednu odpověď

- ☐ Ano, plně důvěřuji ☐ Spíše důvěřuji ☐ Nevím / nemám názor ☐ Spíše nedůvěřuji ☐ Vůbec nedůvěřuji

6 Jakou roli podle vás hraje Armáda ČR v zajištění bezpečnosti České republiky?

Nápověda k otázce: Vyberte jednu odpověď

- ☐ Klíčovou ☐ Důležitou, ale ne jedinou ☐ Spíše okrajovou ☐ Nepovažuji ji za důležitou

7 Jaké faktory nejvíce ovlivňují váš pohled na Armádu ČR?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- ☐ Osobní zkušenost ☐ Informace u médií ☐ Politické názory ☐ Mezinárodní situace ☐ Historie a tradice

8 Slyšeli jste o plánované koncepci výstavby Armády ČR do roku 2035?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- ☐ Ano, znám podrobnosti ☐ Ano, ale jen rámcově ☐ Ne, vůbec o tom nevím

9 Jak byste hodnotili plánovanou koncepci výstavby Armády ČR do roku 2035?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- ☐ Velmi pozitivně ☐ Spíše pozitivně ☐ Neutrálně ☐ Spíše negativně ☐ Velmi negativně

10 Myslíte si, že plánovaná koncepce výstavby Armády ČR do roku 2035 je adekvátní odpovědí na očekávané bezpečnostní hrozby?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- ☐ Ano, plně odpovídá ☐ Spíše odpovídá ☐ Nevím / nemám názor ☐ Spíše neodpovídá ☐ Vůbec neodpovídá

11 Co podle vás představuje největší bezpečnostní hrozbu pro ČR v následujících letech?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- ☐ Terorismus ☐ Hybridní hrozby a kybernetické útoky ☐ Vojenský konflikt v Evropě ☐ Migrace a destabilizace ☐ Ekonomické hrozby

12 Jak hodnotíte svou informovanost o plánované koncepci výstavby AČR do roku 2035?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- ☐ Jsem velmi dobře informován/a ☐ Mám základní informace ☐ Slyšel/a jsem o tom, ale neznám podrobnosti ☐ Nejsem vůbec informován/a

13 Z jakých zdrojů získáváte nejčastěji informace o AČR?

Nápověda k otázce: Vyberte jednu nebo více odpovědí

- ☐ Televizní zpravodajství ☐ Online zpravodajské weby ☐ Sociální sítě ☐ Odborné články či publikace
☐ Osobní zkušenost / známi v armádě

14 Myslíte si, že stát dostatečně informuje veřejnost o plánech rozvoje AČR?

Nápověda k otázce: Vyberte jednu odpověď

- ☐ Ano, informovanost je dostatečná ☐ Spíše ano ☐ Nevím / nemám názor ☐ Spíše ne ☐ Ne, stát veřejnost neinformuje dostatečně

15 Jaké aspekty výstavby AČR považujete za nejdůležitější?

Nápověda k otázce: Můžete vybrat max. 3 odpovědi

- ☐ Modernizace techniky a výzbroje ☐ Zvýšení počtu personálu ☒ Účinné působení ve všech operačních doménách (voda, vzduch, země, kyberprostor) ☐ Lepší mezinárodní spolupráce
☐ Posilování připravenosti, nasaditelnosti a udržitelnosti ☐ Digitalizace systému velení a řízení

16 Myslíte si, že navýšení počtu personálu je nejdůležitější součástí koncepce výstavby?

Nápověda k otázce: Vyberte jednu odpověď

- ☐ Ano, je to klíčová priorita ☐ Spíše ano ☐ Nevím / nemám názor ☐ Spíše ne ☐ Ne, jiné aspekty jsou důležitější

17 Jste pro zvyšování rozpočtu na obranu v souvislosti s koncepcí výstavby AČR do roku 2035?

Nápověda k otázce: Vyberte jednu odpověď

- ☐ Ano, jednoznačně podporuji ☐ Spíše podporuji ☐ Nevím / nemám názor ☐ Spíše nepodporuji
☐ Ne, nesouhlasím se zvyšováním výdajů

18 Jaký je váš postoj k členství ČR v NATO?

Nápověda k otázce: Vyberte jednu odpověď

- ☐ Plně podporuji ☐ Spíše podporuji ☐ Neutrální postoj ☐ Spíše nesouhlasím ☐ Plně nesouhlasím

19 Myslíte si, že ČR měla mít povinnou vojenskou službu?

Nápověda k otázce: Vyberte jednu odpověď

- ☐ Ano, pro muže i ženy ☐ Ano, ale jen pro muže ☐ Ne, měla by zůstat dobrovolná ☐ Ne, nesouhlasím s žádnou formou povinné služby

20 Zajímáte se aktivně o otázky obrany a bezpečnosti ČR?

Nápověda k otázce: Vyberte jednu odpověď

- ☐ Ano, pravidelně sleduji informace ☐ Občas se o to zajímám ☐ Málokdy se o to zajímám ☐ Ne, nezajímám se o tuto oblast